Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 101
Vineri 15 aprilie 1955

4 pagini
Preţul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R.

Oameni ai muncii din agricultură! Folosiţi toate tractoarele, maşinile agricole şi atelajele cu întreaga lor capacitate de lucru, în vederea grăbirii însămînţărilor! Araţi şi însămînţaţi repede orice porţiune de teren zvîntată, nu pierdeţi nici o oră bună de lucru în cîmp! Respectaţi regulile agrotehnice în executarea lucrărilor, munciţi cu spor şi pricepere spre a termina neîntîrziat semănatul culturilor pentru a obţine astfel recolte bogate!

Toată grija asigurării bazei furajere

Creşterea animalelor este o ramură importantă a agriculturii, de dezvoltarea căreia depinde într-o măsură însemnată îmbunătăţirea continuă a aprovizionării populaţiei cu produse alimentare şi a industriei cu materii prime de origină animală.

Sporirea şeptelului şi obţinerea unor rase superioare de animale cu o înaltă productivitate sînt condiţionate în primul rînd de asigurarea unei baze furajere puternice în stare să satisfacă pe deplin nevoile de hrană ale animalelor.

Succesele înregistrate în anii din urmă pe tărîmul dezvoltării creşterii animalelor sînt încă nesatisfăcătoare faţă de nevoile de consum mereu mai mari ale populaţiei. Atît proiectul Directivelor celui de al doilea Congres al P.M.R., cît şi legea pentru dezvoltarea creşterii animalelor, arată măsurile concrete ce trebuie luate pentru lichidarea acestei rămîneri în urmă, pentru lărgirea în primul rînd a bazei furajere necesară dezvoltării şeptelului. Printre altele, proiectul de Directive prevede sarcina de a se spori pînă în anul 1956 recolta la hectar la fîneţele naturale pînă la cel puţin 2200 kg de fîn şi a păşunilor pînă la cel puţin 6.000 kg de masă verde.

Ţinînd seama de marea însemnătate pe care o are asigurarea unei baze furajere corespunzătoare pentru dezvoltarea creşterii animalelor, sfaturile populare din unele regiuni, raioane şi comune se preocupă îndeaproape de îngrijirea păşunilor şi fîneţelor naturale şi însămînţarea la timp şi în condiţiile cerute de agrotehnică a terenurilor destinate culturilor furajere. Comitetele executive ale sfaturilor populare din comunele Racoş, Măeruş, Codlea şi altele din regiunea Stalin, de pildă, au mobilizat sute de ţărani muncitori la curăţirea izlazurilor de cioturi, tufe, mărăcini, la distrugerea muşuroaielor şi a arboretului de invazie, contribuind astfel la pregătirea unei păşuni corespunzătoare necesităţilor de hrană ale animalelor.

Practica a dovedit că prin aplicarea la vreme a regulilor agrotehnice, pe multe fîneţe şi păşuni s-au obţinut producţii de masă verde duble şi chiar mai mari. Pe păşunea comunei Cionca, din raionul Huedin, unde s-au înlăturat arboreturile şi mărăcinişul şi s-au distrus muşuroaiele, producţia de masă verde la hectar a fost în anul trecut de peste 11.000 kg, ceea ce a asigurat în mare măsură necesităţile de hrană ale animalelor. Chiar şi numai prin aplicarea unei măsuri simple, cum este organizarea păşcutului pe tarlale pe categorii şi număr de animale se asigură sporirea productivităţii păşunilor cu 20—30 la sută.

Din păcate, nu în toate regiunile ţării se dă atenţia cuvenită antrenării ţăranilor muncitori în munca de curăţire a izlazurilor de mărăciniş şi buruieni, îndeosebi în zilele cînd nu se pot face alte lucrări agricole. Această situaţie continuă să existe în regiunea Craiova, de pildă, unde planul de curăţire a izlazurilor nu a fost realizat decît în proporţie de 18 la sută ca şi în regiunile Bucureşti, Bîrlad şi altele.

Paralel cu lucrările de curăţire şi întreţinere a păşunilor, o deosebită atenţie trebuie dată în această perioadă însămînţărilor la timp şi în bune condiţii agrotehnice a plantelor furajere. Se recomandă ca izlazurile desţelenite în toamnă să fie însămînţate cu nutreţuri care dau o mare producţie la hectar cum sînt borceagul, lucerna, trifoiul, porumbul (pentru boabe, nutreţ verde şi siloz), sfecla etc.

Organizarea conveierului verde pe suprafeţele desţelenite, ca şi pe alte suprafeţe destinate cultivării cu furaje, prin însămînţarea la diferite epoci a diferitelor plante de nutreţ, asigură animalelor masă verde proaspătă din primăvară pînă toamna tîrziu, ceea ce contribuie la creşterea simţitoare a producţiei şi a productivităţii acestora. La gospodăria agricolă de stat din comuna Beşenova Nouă, regiunea Timişoara, bunăoară, prin organizarea conveierului verde şi prin folosirea raţională a nutreţului, s-a asigurat hrana necesară animalelor pe tot timpul anului. Aceasta a dat putinţa gospodăriei să realizeze planul anual la lapte de vacă în numai 9 luni, avînd pînă la sfîrşitul anului o depăşire de aproape 80.000 de litri de lapte. Trebuie spus că dacă s-ar organiza conveier verde pe întreaga suprafaţă de 300.000 de hectare izlazuri desţelenite şi s-ar obţine în medie numai 12.000 kg de masă verde la hectar, atunci cantitatea de nutreţ obţinută ar fi de ajuns pentru hrănirea a cel puţin 580.000 de vaci în greutate de 400 kg fiecare şi cu o producţie medie de lapte pe zi de 8 litri. Obţinerea unor producţii şi mai mari este pe deplin posibilă dacă se dă atenţia cuvenită aplicării regulilor agrotehnice de întreţinere şi folosire raţională a păşunilor naturale şi artificiale.

Pentru a se asigura animalelor o hrană îndestulătoare pe tot timpul anului organele agricole sînt datoare să ia măsuri grabnice pentru ca să nu se mai repete situaţii ca cele de anul trecut, cînd planul de însămînţări cu plante furajere nu a fost îndeplinit decît în proporţie de 81 la sută. In acelaşi timp, ţinînd seama de faptul că posibilitatea extinderii suprafeţelor cultivate cu plante de nutreţ este totuşi limitată, grija principală trebuie îndreptată spre mărirea producţiei plantelor de nutreţ pe unitatea de suprafaţă prin aplicarea regulilor agrotehnice la însămînţarea şi întreţinerea culturilor şi prin folosirea raţională a păşunilor naturale şi artificiale.

Este de datoria organelor agricole, a inginerilor şi tehnicienilor, să lămurească şi să îndrume permanent pe ţăranii muncitori spre a lucra cu pricepere la însămînţarea şi întreţinerea culturilor de nutreţ. O mare atenţie trebuie dată asigurării fondului de seminţe, mai ales seminţei de lucerna şi trifoi a cărei lipsă încă se resimte. Direcţiile agricole regionale trebuie să organizeze în aşa fel schimbul acestor seminţe între regiuni, încît să nu se provoace nici o întîrziere în executarea însămînţărilor.

In ultimii ani, numărul animalelor în gospodăriile agricole de stat şi colective a crescut continuu. Aceasta pune în faţa conducerilor gospodăriilor de stat şi a zootehniştilor din gospodăriile colective sarcina de a acorda cea mai mare atenţie aplicării întregului complex de reguli agrotehnice necesare atît pe păşunile naturale, cît şi pe cele artificiale. Un sprijin de seamă în această acţiune pot şi trebuie să-l dea staţiunile de maşini şi tractoare. Ele au datoria să aibă mare grijă de respectarea contractelor de arături şi însămînţări cu plante de nutreţ în terenurile desţelenite, ştiut fiind că în acest an planul de însămînţări se consideră îndeplinit numai cu condiţia realizării sarcinilor în ceea ce priveşte însămînţarea ierburilor perene şi anuale, rădăcinoaselor şi bostănoaselor furajere, culturilor pentru siloz, cerealelor furajere şi a altor culturi furajere.

Sfaturile populare şi administratorii loturilor zootehnice trebuie să se ocupe mai îndeaproape de însămînţarea la timp şi îngrijirea culturilor din loturile zootehnice, pentru a asigura nutreţul necesar reproducătorilor comunali.

Acordînd atenţia cuvenită îmbunătăţirii păşunilor şi fîneţelor naturale, organizării conveierului verde şi extinderii culturilor de siloz, oamenii muncii din agricultură vor obţine succese însemnate pe tărîmul dezvoltării continue a numărului şi productivităţii şeptelului aducînd astfel o contribuţie importantă la îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei cu produse de origină animală.

Însămînţează plante de nutreţ

In ultimii ani, în comunele raionului Tg. Jiu şeptelul a crescut în mod simţitor. Pentru a asigura hrana necesară numărului tot mai mare de animale, ţăranii muncitori colectivişti, întovărăşiţi şi cu gospodării individuale din acest raion au hotărît să desţelenească însemnate suprafeţe din izlazurile comunale care dau o producţie de iarbă scăzută. Pe cele 619 hectare izlaz neproductiv desţelenit în toamnă au început zilele trecute însămînţările cu lucerna, trifoi, porumb furajer, sfeclă de nutreţ şi secară furajeră.

Cu ajutorul secţiei agricole a sfatului popular raional, ţăranii muncitori şi-au procurat din vreme cantitatea de 2.300 kg. de seminţe de trifoi, 200 kg. de seminţe de lucernă, 7.000 kg de ovăz, sfeclă furajeră etc., pe care o vor însămînţa în terenurile desţelenite.

O mare parte din suprafeţele desţelenite vor fi cultivate după sistemul conveierului verde, pentru a se asigura animalelor masă verde îndestulătoare pe tot timpul verii.

Pe lîngă însămînţările în izlazurile desţelenite, vor mai fi însămînţate cu ovăz, porumb, lucernă, trifoi şi sfeclă furajeră cele 310 ha de loturi zootehnice. Nutreţul recoltat de pe aceste terenuri va fi folosit pentru hrănirea reproducătorilor comunali.

Ion Sbirciog
corespondent

In cinstea zilei de 1 Mai

Oamenii muncii din agricultură desfăşoară larg steagul întrecerii pentru recolte bogate

Muncă însufleţită pe tarlalele colectivei

Colectiviştii din comuna Poiana Mare, raionul Calafat, cu sprijinul unei brigăzi de la S.M.T.-ul din comună, folosesc din plin fiecare ceas din timpul prielnic executării lucrărilor în cîmp, fiind hotărîţi să întîmpine ziua de 1 Mai cu muncile agricole de primăvară terminate. Pentru a face faţă volumului mare de lucrări, ei folosesc din plin, pe lîngă maşinile şi tractoarele S.M.T.-ului, şi atelajele proprii.

①

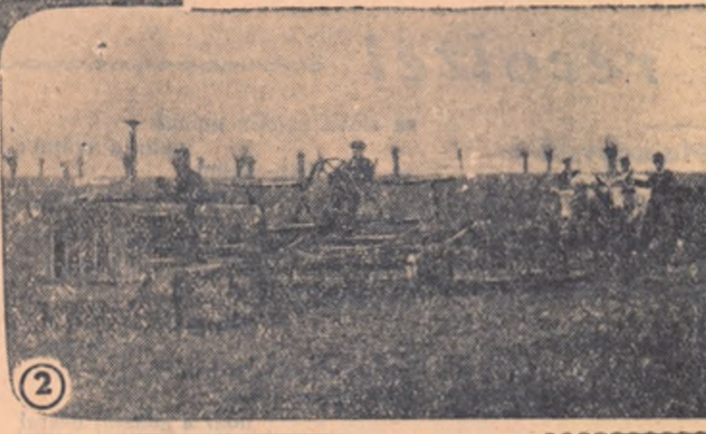

②

1. Tractoristul Impuşcătoiu Traian din brigada a 5-a pregătind terenul pe care colectiviştii vor semăna bumbac.

2. Pe terenul bine pregătit de tractoristul Angheloiu Vasile, colectiviştii Constantin Onoiu, Ion Gheorghişianu şi alţii zoresc cu semănatul sfeclei de zahăr.

③

3. Membrii gospodăriei colective din Poiana Mare nu neglijează nici întreţinerea culturilor de toamnă.

In fotografie: colectiviştii Rotaru Constantin, Cărămidă Petre şi Bistriceanu Gheorghe grăpînd grîul de toamnă.

Foto-reportaj:
D. CONSTANTINESCU

Zi şi noapte, fără întrerupere

TIMIŞOARA (De la trimisul nostru special). Toate brigăzile de la S.M.T. Remetea Mare luptă pentru a cîştiga în cinstea marii sărbători, titlul de cea mai bună brigadă pe staţiune. 13 dintre brigăzi şi-au organizat munca în două schimburi. Fruntaşă în întrecere este pînă acum brigada condusă de Victor Costeschi care a realizat pînă ieri peste 2000 de hantri arături şi cultivaţie. Rezultate frumoase obţin şi brigăzile a 11-a şi a 15-a. Tractoriştii din brigada 15-a îşi respectă cu stricteţe angajamentul luat şi anume, acela ca din 24 de ore ale zilei, 20 de ore tractoarele conduse de ei să lucreze efectiv în brazdă iar 4 ore să li se facă îngrijirile tehnice prevăzute şi alimentarea.

Cu acelaşi entuziasm se desfăşoară şi întrecerea individuală între tractorişti. La chemarea lansată de tov. Sabin Vlad din brigada a VII-a pentru cucerirea titlului de cel mai bun tractorist pe staţiune, au răspuns toţi tractoriştii.

După metode agrotehnice înaintate

Pe platoul din partea de apus a satului dobrogean Straja munca se desfăşoară cu multă însufleţire. Colectiviştii însămînţează aci floarea soarelui. Toată noaptea au lucrat tractoarele din brigada lui Mazilu Nicolae de la S.M.T. Topraisar pentru a termina cultivaţia terenului.

In zori, grapele trase de cai puternici îndemnaţi de colectiviştii Gheorghe Vasilca, Ferat Mustafa, Iarfaci Omer şi alţii au nivelat terenul. In urma grapelor, 5 marcatoare conduse de Pemi Nurmanbet, Ion Ghiţă şi alţi colectivişti marcau linii drepte în lungul şi latul tarlalei. La întretăierea liniilor lăsate de marcator — plantatoarele — mînuite cu pricepere de colectivişti ca Ciocli Osman, Pipos Constantin, Ablatip Osman şi alţii, se înfigeau în pămînt şi îngropau cîte 4-5 seminţe de floarea-soarelui din soiul Jdanov.

Brigăzile au lucrat din plin deşi soarele nu se ivise de loc în ziua aceea iar vîntul stepei dobrogene fusese mai tăios ca altă dată. Seara brigadierii măsurară terenul lucrat. Cel mai mult lucraseră cei din brigada a 4-a, condusă de Sait Amet.

E. MANOLACHE

Să folosim fiecare oră bună de lucru în cîmp!

Ritmul însămînţărilor trebuie grăbit

In ultimele zile vremea s-a îmbunătăţit aproape în întreaga ţară. Folosind zilele bune de lucru oamenii muncii de pe ogoare au însămînţat noi suprafeţe de teren mai ales în regiunile Constanţa, Galaţi, Bîrlad şi Iaşi. In regiunea Constanţa suprafeţele însămînţate reprezintă 35% din planul însămînţărilor de primăvară şi 81 % la culturile din epoca I. Fruntaşe sînt gospodăriile colective din regiunea Constanţa care au depăşit planul însămînţărilor la orz şi ovăz cu 63% iar cele din regiunea Bîrlad cu 31%.

Deşi în toate regiunile ţării sînt suprafeţe însemnate de teren unde pămîntul s-a zvîntat şi pot fi lucrate, sfaturile populare şi tehnicienii agronomi n-au îndrumat pe ţăranii muncitori să le are şi să le însămînţeze. In regiunile Bucureşti, Timişoara şi Piteşti s-au însămînţat suprafeţe foarte mici. Organele de stat şi agricole din aceste regiuni aşteaptă fără temei ca pămîntul să se zvînte în întregime şi numai apoi să se preocupe de îndrumarea ţăranilor muncitori de a ieşi la munca cîmpului. Această concepţie este cu totul dăunătoare. Timpul scurt care a rămas trebuie să fie folosit cît mai bine pentru ca în următoarele cîteva zile să se însămînţeze suprafeţele prevăzute a fi cultivate cu orz de primăvară, orzoaică, ovăz, grîu de primăvară, mazăre, lucernă, trifoi, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, in şi cînepă. In fiecare zi şi oră bună de lucru se poate realiza foarte mult dacă toate mijloacele vor fi mobilizate la munca cîmpului. Organele agricole au datoria ca, pe baza cunoaşterii situaţiei concrete de pe teren, să indice ţăranilor muncitori unde şi cum se poate lucra pămîntul. Pentru aceasta este necesar ca inginerii şi tehnicienii agronomi să fie tot timpul în mijlocul ţăranilor muncitori. Numai în felul acesta ei vor putea să arate măsurile ce trebuie luate pentru grăbirea însămînţărilor.

Nu trebuie să se aştepte ca pămîntul să se zvînte pe suprafeţe întinse şi ca timpul să se menţină frumos. Pe fiecare porţiune de teren pe care se poate lucra fie cu tractoare, fie cu plugul tras de vite, fie cu unelte simple, să se lucreze ziua sau noaptea, folosindu-se fiecare oră bună de lucru în cîmp.

Folosind fiecare oră bună de lucru, oamenii muncii de pe ogoare vor putea termina semănatul la vreme şi în bune condiţii, pentru a obţine astfel recolte bogate.

* * *

Cu toate forţele

Pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Zorleni din regiunea Bîrlad — întinse în jurul satelor Zorleni, Stoişeşti şi Fîntînele — se lucrează de mai multe zile într-un ritm deosebit. Profitînd de timpul favorabil, muncitorii gospodăriei au pornit cu toate forţele muncile agricole de primăvară.

In seara zilei de 6 aprilie ei au terminat semănatul culturilor din epoca I, iar în ziua următoare au însămînţat 10 ha cu cartofi, sfeclă de zahăr şi butaşi de sfeclă de zahăr.

Muncitorii gospodăriei de stat din Zorleni participă cu toţii la întrecerea desfăşurată în cinstea zilei de 1 Mai între gospodăriile agricole de stat din regiune. Pe ogoare lucrează toate maşinile şi tractoarele.

Foaia volantă vorbeşte zilnic despre succesele muncitorilor. Sînt scoase în evidenţă succesele tractoriştilor Toader Gânceanu, Iordache Chiuchilan şi Toader Vasilache care, lucrînd pe cele 3 cuplaje de semănători, îşi depăşesc zilnic planul cu 20-30 la sută.

Depăşesc viteza zilnică de lucru

Soarele şi vîntul călduţ au zvîntat ogoarele, şi în comuna Slimnic raionul Sibiu. Ţăranii muncitori din această comună, antrenaţi în întrecerea patriotică în cinstea zilei de 1 Mai au ieşit cu toate cele 350 atelaje pe care le au la însămînţatul culturilor din epoca I.

Fiecare în circumscripţia sa, cei 35 deputaţi săteşti au contribuit la mobilizarea oamenilor pentru a se folosi la maximum capacitatea de lucru a atelajelor. Muncind cu spor harnicii ţărani muncitori din această comună au reuşit ca într-o singură zi să însămînţeze 100 hectare în loc de 85 cît erau planificate. Mulţi dintre ei cum sînt Tudoriţă Ion, Klei Ion şi alţii au şi terminat însămînţatul culturilor din epoca I.

Ţăranii muncitori fruntaşi în întrecerea patriotică sînt popularizaţi la gazeta de stradă unde sînt arătate metodele lor de muncă, iar la poarta fiecăruia dintre ei s-a prins cîte o tăbliţă pe care stă scris: Fruntaş în muncile agricole de primăvară.

C. Traian
corespondent

În întrecere

„Ce nestatornică-i vremea în primăvara asta... Şi avem atîtea lucrări de făcut...“ Cuvintele acestea le-a rostit în una din serile trecute ţăranul muncitor Ştefan Dragomir. Nu se gîndea numai la el, ci la toţi cei din circumscripţia sa. El e deputat sătesc şi tocmai ieşise de la sesiunea sfatului popular al comunei, unde se discutase despre mersul lucrărilor agricole de primăvară şi despre o mai bună organizare a întrecerii patriotice. E drept că şi pînă atunci cei cîţiva fruntaşi din comună aflaţi în întrecere, de cum vedeau că se îndreaptă vremea, ieşeau la munca cîmpului. Cînd ploaia începea din nou, puneau uneltele în car şi se întorceau acasă. Dar cei mai mulţi nu făceau aşa. Aşteptau să se statornicească vremea. Din cauza aceasta, erau în urmă cu lucrările agricole.

Ştefan Dragomir nu-i însă omul care să se lase biruit de greutăţi. Se gîndi că nu-i timp de pierdut şi se îndreptă spre casa ţăranului muncitor Neagu Ştefan. Acesta e unul dintre fruntaşii circumscripţiei sale. Îl găsi împreună cu Ciucă M. Constantin, care şi el se numără printre cei mai harnici din sat. Ascultau amîndoi emisiunea de radio. Le povesti despre cele discutate la sfat.

— Sîntem cam întîrziaţi cu însămînţările, spuse el. Chiar în astă-seară s-a hotărît la sfatul popular să se folosească cu chibzuinţă fiecare ceas prielnic de lucru. Voi aşa şi faceţi, dar cum rămîne cu de-alde Muşat Florea şi Nistor Florea care în toţi anii rămîn în urmă cu însămînţările şi apoi la recoltare nu scot nici jumătate recoltă cît noi? Şi mai sînt mulţi ca ei care aşteaptă ca timpul să se menţină frumos zile de-a rîndul pentru ca după aceea să iasă la arat şi semănat. Trebuie ajutaţi să obţină şi ei recolte bogate. Ce ziceţi?

— Asta-i drept! — răspunse Neagu Ştefan. Eu unul voi sta de vorbă cu Nistor Florea şi nu mă voi lăsa pînă nu-şi va lucra şi el pămîntul în rînd cu noi.

— Dacă-i vorba pe aşa, zise Ciucă, eu o să vorbesc cu Muşat Florea. Şi să vedem, Neagule, care din ei doi vor termina mai repede însămînţările?

Deputatul nu mai zăbovi. Vizita lui dăduse roadele aşteptate. Mai avea de vorbit în seara aceea şi cu alţi cetăţeni din circumscripţia sa.

...Ca Ştefan Dragomir au procedat în seara aceea mulţi dintre deputaţii comunei Cocioc, raionul Snagov.

*

Sînt mulţi care dacă odată au avut un succes, se mîndresc toată viaţa cu el. Ţăranul muncitor Dinu Florea însă nu-i dintre aceştia. A fost el fruntaş anul trecut, nu-i vorbă, dar el ştie că asta nu-l va încălzi cu nimic dacă în ăst an va rămîne de căruţă. Cînd în urmă cu o zi, Vasile Canelea îl chemase la întrecere, el i-a răspuns:

— Nu mă supăr dacă mă vei întrece, frăţioare. Eu unul însă vreau ca anul acesta să scot la hectar nici mai mult nici mai puţin decît cu vreo 1000 kg de porumb peste cît am scos anul trecut.

Dinu Florea mai are însă un gînd: să-l ajute şi pe vărul său Hristache să devină fruntaş în muncile agricole. De cînd îl ştiu oamenii pe Hristache, niciodată acesta nu şi-a lucrat pămîntul în rînd cu ceilalţi. Cît priveşte metodele agrotehnice înaintate nici nu vroia să audă de ele. Astă-toamnă însă, cînd a văzut că vărul său Florea, care însămînţase porumbul în cuiburi aşezate în pătrat a recoltat de două ori cît el, i-a spus acestuia că la anul îi va urma pilda.

Şi-a amintit nea Florea de vorbele lui Hristache şi s-a îndreptat spre casa lui.

— Hai, vere, i-a spus el, să însămînţăm azi sfecla de zahăr pe terenul tău. Ai pămînt mai nisipos şi n-o să fie moale.

— Cum să nu fie moale, cînd doar mai ieri a plouat, răspunse Hristache oarecum mirat.

— Ascultă la mine că nu te învăţ la rele. Ce, ai uitat vorba de astă-toamnă?

Nemaiavînd ce spune, Hristache prinse caii la maşina de semănat şi împreună cu vărul său Florea porni înspre cîmp. In scurtă vreme ei au şi terminat de însămînţat un pogon cu sfeclă de zahăr. Ba în ziua aceea au mai grăpat şi semănăturile de toamnă.

Era plin cîmpul de oameni. Nu numai cîţiva fruntaşi, ci cei mai mulţi ţărani muncitori din comună ieşiseră în ziua aceea pe ogoare. Cu toţii au lucrat cu spor pînă cînd nori tulburi începură să cearnă o ploaie măruntă peste cîmp, peste sat...

— Ei, vezi că s-a putut face treabă bună, îi spuse vesel Dinu Florea vărului său în timp ce se întorceau de la cîmp. Am cîştigat o zi de lucru şi asta înseamnă mult pentru belşugul recoltei...

In duminica ce a urmat, la căminul cultural se adunaseră numeroşi ţărani muncitori. Preşedintele sfatului popular, tov. Marica Ştefan, le-a vorbit oamenilor despre mersul lucrărilor agricole, arătîndu-le importanţa executării lor în cel mai scurt timp.

— Avem în comuna noastră oameni harnici, a spus el printre altele, ca Neagu Ştefan, Ciucă Constantin, Dinu Florea, Mititelu Ion şi alţii, cu care ne putem mîndri. Ei sînt în fruntea întrecerii pe comună nu numai pentru că au terminat primii însămînţarea culturilor în epoca întîi, ci şi pentru că i-au ajutat şi îndrumat şi pe alţii să muncească asemenea lor.

— Să-i chemăm la întrecere şi pe cei din comuna Baloteşti, propuse cineva din sală.

— Să-i chemăm, răspunseră oamenii în cor. Chiar acum ar fi bine să meargă o delegaţie la ei.

Obiectivele întrecerii fură fixate repede. In cinstea lui 1 Mai, cei din Cocioc se angajară să termine însămînţările pînă la 28 aprilie, să îngrijească la timp semănăturile de toamnă, iar porumbul să-l însămînţeze pe suprafeţe cît mai mari după metoda cuiburilor aşezate în pătrat.

Cît ai bate din palme, trei dintre ţăranii muncitori fruntaşi printre care şi Neagu Ştefan, se şi prezentară călări în faţa căminului cultural. Luară din mîna preşedintelui chemarea la întrecere adresată celor din Baloteşti şi, dînd pinteni cailor, porniră în galop. Ieşiţi în drum, ţăranii muncitori îi urmăriră cu privirile pînă ce se pierdură în zare. Oamenii îşi dădeau seama că plicul pe care-l trimit celor din Baloteşti nu cuprinde un răvaş obişnuit, ci un angajament hotărît: acela de a face tot ce le stă în putinţă pentru cîştigarea bătăliei însămînţărilor...

G. SACADAT

25 de ani de la moartea lui Vladimir Maiacovski

Maiacovski — poetul revoluției biruitoare

La 14 aprilie, s-au împlinit 25 de ani de la moartea lui Vladimir Maiacovski, cîntărețul glorioasei revoluții proletare și al marșului victorios al popoarelor sovietice spre comunism. Maiacovski a trăit puțin — numai 37 de ani — dar în scurta și clocotitoarea sa viață a pus în slujba poporului sovietic toată puterea sa de muncă, tot talentul său inepuizabil.

In anii revoluției și ai războiului civil, el a schimbat condeiul cu arma și, pe cîmpul de bătaie, a luptat alături de muncitori și țărani pentru triumful orînduirii sovietice. Imediat după înfrîngerea contrarevoluției și a intervenției capitaliste, el a abordat în scrisul său cele mai actuale probleme ale construirii societății noi. Mereu prezent în coloanele publicațiilor de atunci și mai ales în coloanele bine cunoscutei reviste „Ogoniok", Maiacovski a fost mai mult ca oricare alt scriitor al vremii sale un luptător neînfricat pentru puterea sovietelor căreia i-a slujit nu numai ca artist, dar și ca cetățean.

Multe din lucrările lui Maiacovski se adresează tineretului sovietic, comsomoliștilor, pe care-i cheamă să înfăptuiască fapte mari, să fie alături de comuniști în fruntea construcției socialiste. Dar Maiacovski nu-i uită nici pe cei care pun piedici construirii socialismului. Pline de mînie și ironie necruțătoare sînt versurile sale prin care biciuiește pe cei care înlocuiesc munca vie cu oamenii prin ședințe numeroase și îndelungate. Citind poezia lui Maiacovski despre ședințomani, Lenin a fost entuziasmat, socotind-o deosebit de valoroasă în opera de educare a oamenilor sovietici.

Vorbind despre Maiacovski, despre remarcabila sa creație, Stalin a spus că *„a fost și rămîne cel mai bun, cel mai talentat poet al epocii noastre sovietice"*. Această înaltă apreciere oglindește de fapt aprecierea pe care poporul sovietic o acordă poetului său cel mai iubit.

Versurile lui Maiacovski au fost — așa cum afirmă însuși poetul — arme de luptă cu care oamenii sovietici au nimicit din temelii lumea veche și au zidit în locul ei orînduirea nouă. Din poezia lui Maiacovski se desprinde o nețărmuită dragoste pentru patria sovietică și popoarele ei și o ură neîmpăcată împotriva dușmanilor. El socotea că nu este mîndrie mai mare pentru un om sovietic ca mîndria de a fi cetățeanul primului stat al muncitorilor și țăranilor:

Priviți!
Jinduiți-mă!
Sînt cetățean
Al marelui stat sovietic.

Opera lui Maiacovski este larg cunoscută în țara noastră. Volumele: „Vladimir Ilici Lenin", „Lenin e cu noi", „Poemul lui Octombrie", „Despre America" și altele au fost editate în sute de mii de exemplare. Ele se găsesc în număr mare și în bibliotecile sătești, fiind deosebit de îndrăgite de muncitorii ogoarelor, constituind și pentru ei — ca, dealtfel, pentru fiecare om din lume — un imbold, o chemare la lupta pentru o viață tot mai bună.

Maiacovski, prin creația sa, nu este numai al popoarelor sovietice; el este al nostru, al tuturor. In limba rusă sau chineză, engleză sau spaniolă, franceză sau germană, milioane de oameni îi citesc versurile, milioane de oameni ascultă îndemnul talentatului poet al celei mai glorioase revoluții din cîte au fost vreodată în lume, îndemnul lui V. Maiacovski.

Marșul recoltei

de V. Maiacovski

Recoltă
cîștiga-vom întreit,
pămîntule,
tu zămislește
darnic;
poftește,
rodule,
tovarăș prețuit,
și n-om mai asuda
amarnic —
bicisnic,
singuratic
și flămînd,
unește-te, firtate,
în colhoz,
că glia geme.
Pămîntu-i bun,
drăguțul,
rău n-a fost nici cînd.
Secara însă
să mi-o ari
din vreme.
De foame cruntă
n-om mai clănțăni
din dinți.
Cine mai rabdă
să trăiască
în lipsuri,
griji
și suferințe?
Cu trei tarlale
să se isprăvească!
Viclean pizmaș,
sositu-ți-a veleatul:
De chiaburime
noi vom scutura
tot bunul nostru —
holdele și satul —
Iar buruiana,
fir cu fir
o vom plivi.
Prin vechi hambare
vom cotrobăi
edecurile
și le-om folosi,
lăcustele le vom goni;
cu spor
tractorul
va lucra;
— toți să răspundeți
de-om striga —
și n-o mai rugini
de ploi,
în cîmp, uitat.
Iar holdele
pe-ntinsul plai,
s-or clătina
sub vîntul jucăuș;
că slovă nouă-n muncă
plaiul a-nvățat:
— Hai, bate palma,
tovarăș agronom,
pămîntul
de-ngrijire proastă
e sătul.
Comsomoliști,
fiți gata,
om de om
pentru campania fruntașă;
să scoatem satul,
doar a adăstat destul
în lîncezeală
toantă,
lașă.
Trezește-te,
tu cel ce mucezești
în umbră,
tu, ce-n mizerie trăiești,
nevolnicia,
astăzi
ți se curmă:
U.R.S.S.
e-n frunte,
America
e-n urmă.
Recoltă
cîștiga-vom întreit,
poftește
rodule,
tovarăș prețuit!

CE SĂ CITIM

Dumitru Mircea: „FOLOASELE MUNCII UNITE"

(Editura de stat pentru literatură politică)

— „Noi de-acum socotim numai cu tone. Kilogramele ne cam încurcă... Zău. Zece tone, o sută de tone, o mie de tone..." Așa grăiește Nagy Incze, președintele gospodăriei colective din Curteni. Și cît adevăr cuprinde aceste cuvinte ne-o spun roadele bogate culese de gospodăriile colective din comunele Curteni — raionul Tg. Mureș, Conțești — raionul Zimnicea, Chișcăreni — raionul Iași. Ne-o spun belșugul din casele colectiviștilor harnici, cămările lor pline, ne-o spun casele noi, mobila nouă și-atîtea, și atîtea foloase pe care le aduce munca unită. Despre toate acestea ne povestește scriitorul Dumitru Mircea în cartea sa „Foloasele muncii unite".

In lucrare mai sînt arătate avantajele pe care le au gospodăriile agricole colective și membrii lor din partea statului, sprijinul pe care statul democrat-popular îl dă pentru continua lor întărire și dezvoltare.

Schimbarea din sufletul omului, de la neîncredere la credința că intrînd în gospodărie va scăpa de nevoie, asigurîndu-și prin munca harnică, înfrățită, un trai îmbelșugat, reiese puternic din povestirile unor colectiviști cuprinse în carte.

Citind această carte, țăranii muncitori se vor lămuri de marile foloase pe care le oferă munca în comun și tot mai mulți dintre ei, convinși de aceste foloase, vor spune ca și Ion Oancea din Conțești:

— „Am, tovarășe președinte... am aici o hîrtie... Să scriem pe dînsa că eu, Ion Oancea, mă înscriu numaidecît în gospodăria colectivă cu toată familia".

NE SCRIU CORESPONDENȚII

* *

O nouă gospodărie colectivă

De curînd în comuna Siclău, raionul Criș, regiunea Arad, a luat ființă o nouă gospodărie colectivă, în care au intrat 21 de familii de țărani muncitori. Suprafața de teren a gospodăriei cuprinde 56 de hectare.

La inaugurarea gospodăriei colective au luat parte numeroși colectiviști din comunele învecinate, care au împărtășit noilor colectiviști din experiența muncii lor, precum și numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din satele comunei Siclău.

Adunarea generală a colectiviștilor a ales în conducerea gospodăriei oameni harnici și pricepuți, ca Dimitrie Tucudeanu, Ion Ardeu, Livia Suciu și alții.

Acum membrii tinerei gospodării muncesc cu rîvnă la însămînțările de primăvară. Ei sînt hotărîți să efectueze aceste lucrări la timp și în condiții agrotehnice superioare, spre a dobîndi la toamnă recolte mari la hectar care le vor aduce belșug în casele lor.

V. Ghindarcea

Predau animalele contractate

In raionul Huși, țăranii muncitori au început să predea la O.R.A.C.A. animalele pentru a căror îngrășare au încheiat contracte cu statul.

De pildă, țăranul muncitor Chitic Gh. Constantin din comuna Crețești a predat în primele zile ale lunii aprilie 2 boi, unul de calitate extragras în greutate de 630 kg, celălalt de calitate gras, cîntărind 570 kg. Pentru acești boi îngrășați, țăranul muncitor Chitic Gh. Constantin a primit suma de 8130 lei, fiind totodată scutit de a mai preda la colectare 90 kg de carne și 250 kg de porumb. In afară de aceasta, el și-a putut cumpăra prin comerțul de întîmpinare cîteva fuse de piele, talpă și alte mărfuri.

Tot în acea zi s-a prezentat la O.R.A.C.A. Huși țăranul muncitor Boboc Gh. Ion din comuna Grumezoaia, care a predat și el doi boi în greutate de 1.100 kg.

Schaffer Juji

Pentru o recoltă bogată de legume

Muncitorii de la gospodăria de stat Oradea și-au luat angajamentul să trimită anul acesta pe piață mari cantități de legume și zarzavaturi.

In acest scop, încă din toamnă ei au îngrășat cu gunoi de grajd și au arat adînc terenul destinat culturilor de legume. De asemenea, au făcut paturi calde pe o suprafață de 4400 m.p. In cele 170.000 de ghivece nutritive confecționate pînă la 2 aprilie, harnicii legumicultori de la gospodăria de stat Oradea au și repicat răsadurile de dovlecei, ardei, roșii, vinete etc.

Folosind fiecare zi bună de lucru, ei au semănat aproape 25 ha cu mazăre, morcovi, ceapă pentru arpagic, ceapă verde și usturoi. In zilele mai puțin prielnice însămînțărilor, ei au reparat canalele de irigare și au pus la punct moto pompele.

Zilele acestea au început și recoltarea culturilor timpurii. Ei au trimis pe piața orașului Oradea peste 1000 de legături de salată și 1000 de legături de ridichi de lună.

In cinstea zilei de 1 Mai, legumicultorii din gospodăria de stat Oradea s-au angajat să planteze în cîmp răsadurile repicate în ghivece nutritive cu 5 zile înainte de termen.

Toma Alexandru

Începe emisiunea locală

Peste zi, ulițele Săbărenilor, comună din raionul Răcari, par pustii. De cînd s-a îndreptat vremea, oamenii pleacă din zori pe ogoare; bătălia însămînțărilor e în toi.

Așteaptă însă să coboare umbrele serii. Atunci satul este plin de forfotă și veselie; oamenii se întorc voioși de la muncă. In case și pe ulițe se aprind becurile electrice.

Curînd, din difuzoare se aude vocea bine cunoscută a crainicului: „Incepe emisiunea locală". Se pare că-i interesează mult pe săteni această emisiune, căci peste tot discuțiile au încetat, iar oamenii sînt numai urechi la vocea crainicului: „Astăzi în comuna noastră a fost o zi de muncă spornică. Colectiviștii au terminat cu însămînțările din prima etapă. Ei sînt în fruntea întrecerii".

Vestea aduce multă bucurie în casele colectiviștilor. Mulți dintre ei au venit acasă fără a mai trece pe la sediul colectivei. Și erau nerăbdători să știe dacă și restul echipelor terminaseră de însămînțat. Rezultatele întrecerii sînt așteptate cu aceeași nerăbdare și de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Nu mai puțin de 500 de abonați are stația de radioamplificare din Săbăreni; și la ora asta, oră la care în fiecare seară se comunică mersul lucrărilor agricole, nici un difuzor nu e închis.

„Dintre țăranii muncitori cu gospodării individuale, azi s-au evidențiat Marin Costache, Dună Marin, Constantin Claudir, Voicu Toporașu", anunță în continuare crainicul, spre bucuria și satisfacția celor citați.

Din difuzoare se revarsă apoi o melodie veselă, bine cunoscută celor din Săbăreni. „Cîntă din fluier nea Tudor", își spun oamenii.

In casa colectivistului Tudor Ciobanu, cei 8 copii ai săi au făcut roată în jurul aparatului. O parte din ei sînt mărunți. Se minunează grozav cum de-l aud pe tăticul lor cînd el nu-i aici. L-au căutat în toate ungherele, dar nu-i de găsit nicăieri în casă.

Cîntecul se termină. Din difuzor se aude apoi vocea țăranului muncitor Năstase Ion, unul din cursanții cercului agrotehnic.

— Eu, tovarăși, m-am hotărît ca anul acesta să însămînțez porumbul în cuiburi așezate în pătrat, căci astfel voi putea scoate o recoltă cu mult mai mare.

Năstase Ion arată apoi amănunțit cum va munci. In multe case, ascultîndu-l, oamenii își fac însemnări. Nu o dată au aplicat ei cu folos sfaturile ascultate în cadrul emisiunii locale a stației de radioamplificare.

★

In fiecare seară, țăranii muncitori din Săbăreni ascultă cu mult interes emisiunea locală. Colectivul de conducere al stației de radioamplificare, din care fac parte directorul căminului cultural, un colectivist, secretarul sfatului popular, președintele cooperativei și medicul comunei, a reușit să antreneze un mare număr de colaboratori și corespondenți din toate sectoarele de activitate. In cadrul emisiunilor locale își spun cuvîntul oamenii cei mai vrednici din sat, dau îndrumări inginerii și tehnicienii agronomi, sînt dezbătute problemele cele mai actuale din viața comunei, își arată măiestria artiștii amatori. Pionierii au și ei emisiunile lor.

Prin stația de radioamplificare au fost popularizate sistematic succesele și avantajele colectiviștilor și ale țăranilor muncitori asociați din comună. Aceasta a contribuit la înființarea a încă două asociații în comună.

Despre achiziții ca mijloc important pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare a vorbit nu de mult președintele cooperativei Gheorghe B. Mic. In una din zilele cînd stația de radioamplificare se adresa femeilor, colectivista Iordana Savu, mare meșteră în creșterea viermilor de mătase, a arătat ce multe posibilități există în comună pentru extinderea acestei îndeletniciri, dînd gospodinelor îndrumări prețioase în acest scop. Și astfel, anul acesta, mult mai multe țărance muncitoare din Săbăreni vor crește viermi de mătase.

Un glas care poate fi deseori auzit prin stația de radioamplificare este cel al medicului circumscripției, care folosește și acest mijloc pentru a-i învăța pe săteni cum să-și apere sănătatea.

Pentru perioada în care se desfășoară muncile din campania de primăvară, colectivul de redacție al stației de radioamplificare a alcătuit un plan bogat de activitate, legat de sarcinile concrete care se ridică în fața țăranilor muncitori din comuna Săbăreni.

Stația de radioamplificare aduce o contribuție importantă la popularizarea metodelor agrotehnice înaintate. De pildă, pe lîngă agronomii și țăranii muncitori care vor mai vorbi despre foloasele cultivării porumbului după metoda cuiburilor dispuse în pătrat, țăranul muncitor Mihalache Dinoiu va arăta cum a făcut el anul trecut polenizarea artificială la floarea-soarelui și ce spor de recoltă a obținut prin aceasta, iar țăranul muncitor Gheorghe Dară va vorbi despre iarovizarea cartofilor pentru plantarea de vară.

Țăranii muncitori din Săbăreni așteaptă cu mult interes (iar artiștii amatori cu multă emoție) ziua de duminică, cînd se va transmite la stația de radioamplificare piesa de teatru „Secretul". In această piesă, este vorba de două brigăzi de colectiviști, care sînt în întrecere pentru obținerea de recolte cît mai bogate. „Secretul" lor este aplicarea cît mai corectă a regulilor agrotehnice.

Victoriile obținute de eroii din piesă vor bucura mult pe colectiviștii și țăranii muncitori din Săbăreni, care sînt hotărîți și ei să muncească în acest an într-un chip nou, după îndemnul agronomilor și exemplul fruntașilor.

CECILIA FRIMU

Realizări însemnate în cadrul „Lunii Pădurii"

Și anul acesta cu prilejul „Lunii Pădurii" s-au luat în regiunea Hunedoara o serie de inițiative valoroase. In pădurea încă tînără din comuna Sîrbi, raionul Ilia, un mare număr de stejari crescuseră strîmbi din cauza pășunatului. Sub îndrumările tehnicianului de la ocolul silvic Dobra, țăranii muncitori de aici au retezat tulpinile arborilor strîmbi pe o suprafață de 20 ha. Din tulpinile retezate vor crește mlădițe noi și drepte, care vor deveni arbori de mare valoare, buni pentru lemn de lucru.

Țăranii muncitori din comuna Făgetel au scos din pepiniera Dobra 5.000 de puieți care vor fi plantați pe terenurile degradate din hotarul comunei.

Tinerii din satele Fața Rîului, Strigoanea și Gura Sadului au dat un ajutor prețios în lupta pentru combaterea dăunătorilor pădurilor și livezilor. Ei au combătut omida păroasă a stejarului de pe o suprafață de 35 ha. de pădure.

De asemenea, elevii și pionierii școlilor elementare din comuna Cîlnic, Gîrbova și Apoldul de Sus, raionul Sebeș, au recoltat 84 kg. de semințe de salcîm care vor fi folosite la producerea puieților necesari împăduririi terenurilor degradate.

TIMPUL PROBABIL

pentru zilele de 16, 17 și 18 aprilie

Vreme relativ rece în prima zi, apoi în încălzire ușoară mai ales în timpul zilei. Cer schimbător, mai mult noros în Nordul țării unde vor cădea la început precipitații sub formă de ploaie. Local în munți ninsoare. Vînt potrivit cu intensificări temporare. Temperatura staționară mai întîi, apoi în creștere ușoară.

Aplicarea diferențiată a agrotehnicii — mijloc sigur de sporire a recoltei de porumb la hectar

Ing. VALERIU POCINOC
lector la Institutul agronomic-Iași

Porumbul este una din plantele de cultură care ocupă un loc de frunte în agricultura țării noastre. Datorită numeroaselor sale întrebuințări, cît și condițiilor agro-climatice favorabile, cultura porumbului este larg răspîndită în țara noastră și mai ales în regiunile din Moldova. Ținînd seama de importanța pe care o are dezvoltarea culturii porumbului pentru economia noastră națională, partidul și guvernul au pus în acest an în fața oamenilor muncii din agricultură măreața sarcină de a se obține o recoltă medie de cel puțin 2.000 kg de porumb boabe la hectar.

Infăptuirea acestei importante sarcini în toate regiunile țării, și deci și în Moldova, este pe deplin posibilă. Dovada o avem în frumoasele rezultate obținute de maeștrii recoltelor bogate. Așa, de pildă, în anul trecut, cu toate condițiile nefavorabile de climă, țăranul muncitor cu gospodărie individuală Gheorghe Gheorghiu din comuna Străoane, regiunea Bîrlad, aplicînd cu pricepere metodele recomandate de știința agrotehnică în cultura porumbului, a obținut o recoltă de 4.914 kg de boabe la hectar. Tot astfel, țăranul muncitor Constantin Lupașcu din comuna Mileanca, regiunea Suceava, semănînd porumbul în cuiburi așezate în pătrat, a cules o recoltă de 3.550 kg de porumb la hectar. Aceste exemple ne arată cît de mari sînt posibilitățile de sporire a producției de porumb la hectar în Moldova, prin aplicarea regulilor agrotehnice, recomandate pentru cultura porumbului.

In Moldova, condițiile naturale de vegetație pentru cultura porumbului diferă mult de la o regiune naturală la alta. De aceea, pentru obținerea unor recolte sporite de porumb, este necesar ca îndeosebi la lucrările de pregătire a terenului și de însămînțare să fie aplicate regulile agrotehnice în mod diferențiat, în funcție de clima, microclima și solul fiecărei regiuni, fiecărui raion și chiar fiecărei comune în parte.

★

In ansamblul măsurilor agrotehnice de a căror aplicare depinde sporirea producției de porumb, un loc de seamă îl ocupă lucrările de pregătire a terenului.

Terenurile destinate culturii porumbului trebuie arate din toamnă la adîncimea de cel puțin 22—25 cm în funcție de grosimea stratului arabil și de relieful locului. Ogoarele de toamnă se vor boroni în primăvară, îndată ce înfloresc coamele brazdelor, cu o grapă ușoară pe terenurile nisipoase și cu o grapă grea pe cele argiloase. Solurile prea grele se boronesc la nevoie de două ori. Grăpatul terenului, care se execută primăvara devreme, are drept scop păstrarea în sol a unei cantități cît mai mare de apă. Pînă la însămînțarea porumbului, ogoarele se vor mai lucra de 2—3 ori cu cultivatorul ori extirpatorul urmat de grapă, cu scopul de a afina solul la o anumită adîncime și de a stîrpi buruienile răsărite. Ultima lucrare cu extirpatorul ori cultivatorul urmat de grapă se execută în ajunul însămînțării porumbului la adîncimea de semănat a acestei plante.

In regiunile mai secetoase, cum sînt cele din centrul și sudul Moldovei, se recomandă ca toate lucrările cu extirpatorul sau cultivatorul să se execute superficial, pînă la adîncimea de însămînțare a porumbului, pentru a nu se pierde apa din sol prin răscolirea lui profundă. In regiunile cu soluri mai ușoare, nisipo-argiloase, în cazul cînd terenurile sînt mai puțin îmburuienite, sînt suficiente doar 1-2 lucrări cu cultivatorul sau extirpatorul. In gospodăriile individuale țărănești, extirpatorul sau cultivatorul pot fi înlocuite cu prășitoarea cu tracțiune animală ori cu plugul fără cormană.

In condițiile acestui an, în Moldova, însemnate suprafețe destinate culturii porumbului, mai ales în sectorul individual, nu au fost arate din toamnă. Aceasta se datorește și faptului că în unele raioane din Moldova mai dăinuie încă obiceiul dăunător al semănatului porumbului „pe piele", arătura executîndu-se după împrăștierea pe teren a seminței. Această practică învechită este foarte dăunătoare și trebuie combătută cu tărie, întrucît ea constituie cauza principală a scăderii producției în sectorul individual. Terenul lăsat nelucrat pînă la însămînțare pierde cea mai mare parte din apa înmagazinată toamna și în timpul iernii, uscîndu-se puternic la suprafață, iar prin întoarcerea solului la însămînțare, se pierde și apa de la adîncime o dată cu scoaterea la suprafață a stratului rămas încă umed.

Acolo unde nu s-au făcut arături de toamnă, terenurile trebuie arate primăvara, fără întîrziere, de îndată ce solul s-a zvîntat în suficientă măsură, încît să poată fi lucrat cu uneltele. Arătura de primăvară trebuie executată la adîncimea de 16—18 cm cu plugul obișnuit, după care se nivelează imediat cu o grapă grea. Terenurile de tip podzolic, cum sînt cele din sud-estul regiunilor Bîrlad și Suceava, trebuie arate mai în față — la cca 12—15 cm — în funcție de grosimea stratului arabil, pentru a nu scoate la suprafață pămîntul nefertil. Pe terenurile în pantă, cum sînt cele din nordul și sudul Moldovei, arătura și toate celelalte lucrări agricole nu trebuie făcute din deal în vale, ci, de-a curmezișul pantei, adică pe curbele de nivel. Aceasta pentru a se împiedica scurgerea apei la suprafață și erodarea solului.

După arătura de primăvară, celelalte lucrări de pregătire a terenului pînă la însămînțarea porumbului se vor face în același fel ca în cazul ogoarelor de toamnă.

Experiența maeștrilor recoltelor bogate a dovedit că aplicarea la cultura porumbului a îngrășămintelor organice și minerale — în special a gunoiului de grajd — aduce sporuri mari de recoltă. Folosirea îngrășămintelor trebuie să se facă diferențiat în funcție de condițiile locale de sol și climă. Astfel, pe terenurile umede de tip podzolic, este bine să dăm 30-40 de tone de gunoi de grajd dospit în mai mică măsură.

Pe terenurile ușoare, luto-nisipoase cum sînt cernoziomurile din regiunea Iași, din partea de est a regiunii Bacău și din nord-estul regiunii Suceava, este necesar să se dea 20-30 de tone de gunoi bine descompus la hectar. Gunoiul de grajd va fi încorporat în sol o dată cu arătura de toamnă sau de primăvară.

★

Ca și la celelalte culturi, folosirea unei semințe de bună calitate, sănătoasă și de soi, are o importanță deosebită pentru obținerea unor recolte sporite. De aceea, este necesar în primul rînd ca fiecare cultivator să folosească sămînță din soiurile recomandate pentru fiecare regiune naturală în parte. Astfel, pentru sudul Moldovei este recomandat soiul Romînesc de Studina, pentru centrul Moldovei, — soiul Portocaliu de Tg. Frumos, pentru nordul Moldovei — soiul Cincantin, iar pentru regiunea precarpatică, soiul Hangănesc.

Experiența maeștrilor recoltelor bogate a dovedit că sămînța hibridă de porumb dă producții cu mult mai mari decît aceea din soiurile curate. In regiunile unde în anul trecut s-a obținut sămînță hibridă de porumb din soiurile recomandate de I.C.A.R., se impune folosirea ei la maximum: unitățile agricole socialiste care au obținut cantități mai mari decît cele necesare trebuie să o schimbe cu țăranii muncitori din regiune, pentru ca întreaga cantitate de sămînță hibridă produsă să fie folosită. Totodată se impune ca în acest an gospodăriile agricole de stat și colective să însămînțeze suprafețe cît mai mari cu semințe din soiurile recomandate, în vederea producerii cantităților de sămînță hibridă necesară pentru anul viitor. In Moldova sînt recomandate următoarele soiuri pentru obținerea de hibrizi cu producții mari:

Pentru sudul Moldovei, I.C.A.R. 54xRominesc de Studina; pentru centrul Moldovei, Galben timpuriu × Portocaliu de Tg. Frumos; pentru nordul Moldovei se recomandă hibrizi între Timpuriu de Moara Domnească și Portocaliu sau Cincantin.

Știuleții destinați pentru sămînță trebuie să fie aleși direct din lan și păstrați în condiții cît mai bune. Este bine să se verifice din timp puterea de germinație a semințelor. Cu o săptămînă înainte de semănat, se aleg știuleții cei mai buni, se îndepărtează vîrful și baza lor, folosindu-se pentru semințe numai boabele de la mijlocul știuletelui.

O metodă care asigură încolțirea în bune condiții a seminței de porumb, împiedică mucegăirea sau putrezirea semințelor în sol și contribuie la sporirea recoltei, este ținerea semințelor timp de 4-5 zile înainte de semănat întinse la soare.

★

Semănatul porumbului la timpul optim și după metodele recomandate de știința agrotehnică constituie de asemenea o condiție importantă pentru obținerea unor sporuri mari de recoltă.

Semănatul porumbului trebuie executat atunci cînd temperatura solului la adîncimea de semănat a atins 8—10° C și se menține așa timp de 3-4 zile. Insămînțat la o temperatură mai scăzută, porumbul încolțește în mică măsură și după un timp foarte îndelungat, iar o însemnată parte de semințe putrezește în pămînt. Drept urmare, cultura este rară și neuniformă. In afară de aceasta, în special în regiunile din nordul Moldovei, înghețurile tîrzii pot provoca mari pagube porumbului semănat prea de timpuriu.

In unele raioane din Moldova, se mai practică obiceiul învechit de a se însămînța porumbul foarte tîrziu, „cînd înflorește porumbarul". Această practică greșită și păgubitoare trebuie combătută cu toată tăria, deoarece porumbul, însămînțat tîrziu, după epoca optimă, nu mai are timpul necesar să ajungă la maturitate și nu rodește.

In mod obișnuit, în condiții climaterice normale, porumbul se însămînțează în sudul Moldovei între 10-20 aprilie, în centrul Moldovei între 15-25 aprilie, iar în Nord și regiunea precarpatică între 20 aprilie și 5 mai.

Cea mai bună metodă de semănat porumb s-a dovedit a fi metoda de semănat în cuiburi așezate în pătrat. Experiențele făcute de noi în anul 1954 în cadrul casei-laborator a gospodăriei colective „23 August" din comuna Pribești, regiunea Iași, au dovedit că, prin folosirea metodei de semănat în cuiburi așezate în pătrat, s-a obținut un spor de recoltă de peste 1.000 kg de porumb știuleți la hectar față de metoda de semănat în rînduri.

Este necesar ca porumbul să fie însămînțat la o anumită adîncime în funcție de condițiile de climă și de sol ale fiecărui loc în parte. In regiunile secetoase, în soluri mai ușoare și pentru soiurile cu bob mare, porumbul se va însămînța la adîncimea de 8-10 cm; în regiuni mai umede, cum sînt cele din nordul Moldovei, în solurile mai grele și pentru soiurile de porumb cu bobul mic (Cincantin) adîncimea de însămînțare va fi de cca 5-6 cm; în restul regiunilor, pe solurile mijlocii, sămînța se îngroapă la 6-8 cm. adîncime.

O altă condiție de care trebuie să se țină seama este stabilirea celei mai potrivite distanțe de însămînțare a porumbului în funcție de soiul cultivat și gradul de fertilitate a solului. Pentru sudul Moldovei se recomandă semănatul în cuiburi așezate în pătrat la distanța de 70/70 cm, lăsîndu-se un fir la cuib; în centrul Moldovei 70/70 cm, cu două fire la cuib sau 60/60 cm cu un fir, iar în nordul Moldovei, 60/60 cm cu două fire la cuib.

Dacă după însămînțare terenul rămîne bătătorit, este bine să se afineze superficial cu o grapă ușoară.

Aplicînd în mod diferențiat metodele agrotehnice înaintate la cultura porumbului și folosind cu pricepere experiența maeștrilor recoltelor bogate, se va putea obține atît în sectorul socialist, cît și în cel individual din agricultura Moldovei recolta medie de cel puțin 2.000 kg. de porumb boabe la hectar.

Să asigurăm funcționarea neîntreruptă a tractoarelor și mașinilor agricole!

Pentru folosirea întregii capacități de lucru a parcului de mașini și tractoare, o importanță hotărîtoare are respectarea cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice. Prin aplicarea întocmai a regulilor de întreținere zilnice și periodice, tractoarele și mașinile agricole pot fi menținute timp mai îndelungat în perfectă stare de funcționare, ceea ce face posibilă executarea unui volum sporit de lucrări în fiecare campanie agricolă. Dimpotrivă, nerespectarea regulilor de întreținere provoacă uzarea prematură a pieselor, constituie cauza principală a scurtării perioadei de funcționare a tractoarelor și mașinilor dintre două reparații.

In scopul funcționării perfecte a întregului parc de mașini și tractoare pe toată durata campaniei agricole, conducerile S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat au datoria ca printr-un control exigent și printr-o îndrumare permanentă să asigure aplicarea normativului de îngrijiri tehnice de către toți mecanizatorii. Totodată, conducerile acestor unități trebuie să asigure și condițiile tehnico-organizatorice pentru buna executare a îngrijirilor, adică: utilajul pentru alimentarea cu carburanți, lubrifianți și apă, sculele necesare, ateliere mobile sau echipe de sprijin tehnic, subansamble de schimb etc.

Așa îngrijesc eu motorul tractorului

In primăvara acestui an, timp de o săptămînă am executat cu tractorul meu numai arături pentru însămînțări. Apoi am început să lucrez la însămînțări, folosind un cuplu de două semănători I.A.R.-511. In primele zece zile ale lunii aprilie, am reușit să depășesc zilnic norma de lucru cu 50-60 la sută, obținînd totodată însemnate economii de carburanți. Drept urmare, și salariul mi-a crescut simțitor. Mulți dintre tractoriștii din gospodăria noastră de stat m-au întrebat care este „secretul" prin care reușesc să lucrez repede și bine, să-mi mențin tractorul în perfectă stare de funcționare. Le-am răspuns că nu e vorba de nici un secret, ci de faptul că pe lîngă că-mi organizez bine munca, eu îmi îngrijesc tractorul și mașinile agricole cu care lucrez — plugul sau semănătorile — cu mare atenție, conform normativului.

Cum anume procedez eu? In primul rînd dau o atenție deosebită alimentării cu combustibil și apă a tractorului K.D.-35, cu care lucrez. Din experiența anului trecut, ca și din lecțiile de la cursul profesional, am învățat că pentru a feri pompa de injecție și injectoarele de stricăciuni și de o uzură prematură, este absolut necesar ca motorina să fie foarte bine filtrată. In acest scop, înainte de a face alimentarea motorului cu motorină, eu șterg bine dopul rezervorului de combustibil, apoi șterg orificiile dopului. Folosesc numai găleată curată, iar în pîlnie pun un filtru peste care aștern o bucată de flanelă astfel ca orice impurități aflate în combustibil să nu poată pătrunde în interiorul motorului. De asemenea, pentru alimentarea cu ulei, folosesc un vas curat.

Inainte de pornirea tractorului, eu îl curăț totdeauna de praf ori de noroi. Scurg apoi sedimentul din corpul filtrului de ulei, controlez nivelul uleiului și, dacă e nevoie, schimb uleiul din filtrul de aer, spălînd mai întîi baia filtrului. După aceea, ung tractorul, controlez nivelul apei din radiator, îl completez — dacă e nevoie —, apoi pornesc motorul. Totodată verific dacă ambreiajul funcționează bine și dacă schimbarea vitezelor se face normal.

Ingrijindu-mi astfel tractorul, pînă în prezent el nu a avut nici o defecțiune care să-l oprească pe brazdă, funcționînd ca ceasul.

Sînt hotărît ca și pe viitor să muncesc la fel, să le arăt și celorlalți tractoriști din brigadă cît de mare însemnătate are buna îngrijire a motorului pentru obținerea unor rezultate frumoase.

JAN ION

tractorist de la secția Pelinu a gospodăriei agricole de stat „Costache Burcă", regiunea Constanța

Întreținerea mașinilor remorcate nu trebuie neglijată

Pînă în anul trecut, eu nu dădeam prea multă atenție executării îngrijirilor tehnice la pluguri, semănători, cultivatoare etc. La ce ducea această neglijență? Cu toate că tractorul îmi era în bună stare de funcționare, aveam totuși uneori mari goluri în producție, datorită faptului că mașina remorcată se defecta pe brazdă, fiind astfel scoasă temporar din lucru. Tot din această cauză, calitatea lucrărilor executate nu era totdeauna corespunzătoare. Dîndu-mi seama de acest lucru, eu am început să dau o mare atenție executării îngrijirilor tehnice, atît la tractor, cît și la mașinile agricole cu care lucram.

In campania agricolă din primăvara aceasta, am de efectuat — conform planului — un volum însemnat de lucrări de pregătire a terenului pentru însămînțări cu ajutorul cultivatoarelor. Spre a menține în perfectă stare de funcționare cultivatorul cu care lucrez, eu îi fac îngrijirile tehnice prevăzute de normativ. In acest scop, înainte de a începe lucrul, curăț de praf, noroi uscat și alte murdării piesele active și roțile de transport. După această primă operație, care durează foarte puțin, controlez dacă piulițele și șuruburile de pe linia pieselor active sînt bine strînse. Știu din experiență proprie că slăbirea unor piulițe sau șuruburi duce de multe ori la defectarea mașinei respective.

Eu supraveghez ca tăișul pieselor active să aibă aceeași poziție, pentru ca toate cuțitele să pătrundă în pămînt la adîncimea necesară, să lucreze cît mai uniform. Totodată, gresez cu tecalemitul și cu cana de ulei toate locurile de ungere (lagăre, bucșe, articulații etc.). Ungerea la timp a pieselor de fricțiune ușurează mult funcționarea mecanismelor și previne uzura lor înainte de vreme.

In timpul lucrului supraveghez ca piulițele de strîngere ale fixatoarelor cuțitelor, cîrligele de strîngere etc. să nu se slăbească din cauza trepidațiilor mari ale cultivatorului. Tot în acest scop, l-am instruit pe mînuitor să nu manevreze volanul în timp ce cultivatorul stă în repaos, iar la întoarcerile de la capetele tarlalei să-l manevreze numai după ce a scos din lucru organele active.

După terminarea lucrului, vin la sediul brigăzii, unde, sub supravegherea tov. Poian Dumitru, șeful brigăzii noastre, verific din nou mașina cu care am lucrat peste zi. Aici controlez și starea tehnică a organelor mașinii și înlocuiesc piesele distruse accidental, prevăzute în normativ. Apoi, pentru ca să mențin lustrul natural al organelor active, după ce le șterg bine cu o cîrpă uscată, le ung cu un strat subțire de unsoare.

Prin respectarea regulilor de îngrijire tehnică atît la tractor, cît și la cultivator sau celelalte mașini cu care lucrez, am asigurat funcționarea lor fără întrerupere, ceea ce mi-a dat posibilitate să execut lucrările agricole la vreme și în bune condiții agrotehnice. Așa, de exemplu, la lucrările de pregătire a terenului, am depășit zilnic norma de lucru, cultivînd cîte 17-18 hectare în loc de 14 hectare cîte erau planificate.

CIOCIRLAU IACOB

tractorist din brigada a IX-a de la S.M.T. Florești, raionul Focșani

Cînd lipsesc controlul și îndrumarea

Pornind pe ogoare în campania agricola din primăvara acestui an, numeroși tractoriști de la S.M.T. Stîlpu, regiunea Ploești, s-au străduit din prima zi să-și întrețină tractoarele în cele mai bune condiții, ca să poată lucra cu ele neîntrerupt spre a efectua la timp toate lucrările înscrise în contractele încheiate de stațiune cu gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Fiind îndrumați și controlați zi de zi de către șeful de brigadă Roșca Gheorghe, tractoriștii din brigada a II-a dau acum toată atenția alimentării motorului, controlării întinderii curelelor de la ventilator și dinam, curățirii filtrului de ulei etc.

Dar la S.M.T. Stîlpu sînt și unele brigăzi în care nu se acordă atenția cuvenită respectării regulilor de îngrijire tehnică zilnică și periodică a tractoarelor. In comuna Tăbărăști, de pildă, lucrează în prezent brigada a IV-a condusă de Ionescu Mircea. Deseori se întîmplă ca unele tractoare din această brigadă să se oprească din lucru deoarece motoarele acestora sînt dereglate, funcționînd numai în doi sau trei cilindri. Ar trebui, în acest caz, ca șeful brigăzii să deșurubeze bușoanele de la țeava de eșapament a motorului, să vadă care cilindru nu funcționează, să-l scoată acul injectorului și să-l curețe pentru a înlătura astfel defecțiunea ivită. Dar ia-l pe șeful de brigadă de unde nu-i. Acesta e plecat în sat cu treburi personale, în loc să stea tot timpul în mijlocul tractoriștilor spre a supraveghea bunul mers al lucrului.

Alteori, tot din cauza nerespectării normativului de îngrijiri tehnice, supapele nu sînt bine reglate, ceea ce provoacă o compresie slabă. Această defecțiune poate fi înlăturată cu ușurință nu numai de șeful de brigadă, ci și de fiecare tractorist priceput. Tractoriștii din această brigadă însă nu sînt ajutați să învețe modul în care pot fi înlăturate operativ principalele defecțiuni ivite la motor.

NeDîndu-se atenția cuvenită întreținerii tehnice a mașinilor, nu e de mirare că în prezent unele tractoare de la S.M.T. Stîlpu, cum sînt cele cu numerele 4197, 4236, 4178 și altele, au defecțiuni atît de grave încît a fost necesar să fie aduse în atelierul stațiunii, pentru reparații.

Pentru ca la toate tractoarele îngrijirile zilnice și periodice să fie făcute temeinic și la timp, este de datoria mecanicului șef al stațiunii, tov. Dobrescu Stelian, să desfășoare pe teren o permanentă muncă de îndrumare și control, astfel încît mecanicii de sector și șefii de brigăzi să instaureze în rîndul tractoriștilor o disciplină severă în ce privește respectarea normativului de îngrijiri tehnice.

Protecția plantelor, o sarcină de seamă a oamenilor muncii din agricultură

La sfîrșitul lunii martie, s-au ținut la București, Cluj și Iași 3 consfătuiri zonale cu tehnicienii care lucrează în sectorul protecției plantelor, oameni de știință de la I.C.A.R. și profesori de specialitate de la Institutele agrotehnice din țară.

Consfătuirile au avut ca scop însușirea și răspîndirea celor mai indicate metode de combatere a dăunătorilor plantelor agricole, cît și îmbunătățirea organizării și desfășurării acțiunilor de protecția plantelor.

Redăm pe scurt cele mai importante probleme ce s-au discutat, cît și măsurile luate pentru ca acțiunile duse în cadrul protecției plantelor să se desfășoare în bune condiții.

Măsuri pentru combaterea dăunătorilor cerealelor și plantelor tehnice

Unul dintre cei mai primejdioși dușmani ai cerealelor este gîndacul ghebos. Din observațiile făcute pe teren, s-a constatat că pentru combaterea lui este necesar să se facă prăfuiri cu Nitroxan, cîte 25 kg la ha sau Arseniat de calciu 10 kg la ha și stropiri cu soluție de arseniat de calciu 0,5 la sută cîte 36—37 litri la ha. Dacă atacul este sub formă de vetre, se recomandă izolarea acestor vetre de restul culturii prin șanțuri adînci iar de jur împrejur, pe o bandă lată de 1 m, să se prăfuiască cu Nitroxan sau Hexacloran.

Pentru combaterea gîndacului bălos, care atacă mai ales ovăzul, se vor face prăfuiri cu Hexacloran și praf de var. Acest procedeu s-a aplicat la G.A.C. Corbeanca din raionul Snagov, dînd bune rezultate.

O deosebită atenție trebuie să se dea combaterii gărgărițelor sfeclei de zahăr. Pentru aceasta, se va ține seama de epoca ieșirii gărgărițelor (începutul lunii mai) și de epoca zborului (cam în jurul datei de 20—25 mai). Atunci se vor face prăfuiri cu Hexacloran cîte 25 kg la ha și se vor aduna gărgărițele cu mîna.

Pentru combaterea omidei capsulelor de bumbac să se facă prăfuiri cu Nitroxan și Hexacloran. In acest scop, imediat ce se observă apariția acestui vierme în culturile de bumbac, trebuie să se folosească din plin prăfuitoarele de spate și chiar săculețe de pînză. Făcute la timp și în bune condiții, aceste tratamente au stăvilit anul trecut atacul omidei în raioanele Slobozia, Zimnicea și Alexandria.

In cadrul consfătuirilor, cu mult interes s-au dezbătut și problemele legate de combaterea dăunătorilor culturilor de cartofi. Dintre acești dăunători, cei mai periculoși sînt rîia neagră și gîndacul de Colorado. Pentru combaterea rîiei negre este necesar să se cultive soiuri rezistente de cartofi cum sînt: Săpunar, Roz de toamnă, Ostbote, Ackersegen, Voran. De asemenea, trebuie respectate întocmai măsurile de carantină fitosanitară luate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii neadmițîndu-se nici într-un caz transportul cartofilor bolnavi în regiunile unde această boală nu a apărut. O mare atenție trebuie să se dea și prevenirii apariției gîndacului de Colorado. In acest scop, se va duce printre cultivatori o intensă muncă de propagandă pentru ca eventualele focare să fie descoperite la timp și combătute.

Cum pot fi distruși dăunătorii ce apar în vii și livezi

Problema dăunătorilor și bolilor din sectorul pomiviticol a fost de asemenea discutată, participanții la consfătuire arătînd un viu interes mai ales pentru combaterea păduchelui de San-José, a Nălbarului, a manei etc. Pentru combaterea păduchelui de San-José, s-a reușit ca în iarna aceasta să se stropească cu zeamă sulfo-calcică și cu ulei horticol toți pomii fructiferi din bazinele pomicole ale țării noastre. Totuși, din cauză că în multe livezi măsurile de igienă culturală, cum sînt curățirea pomilor de uscături, licheni, mușchi și scoarță moartă, nu au fost aplicate, randamentul și eficacitatea stropirilor s-au redus cu 30 la sută. Pentru a mări eficacitatea acestor tratamente, este necesar să le facem la timpul optim, ținînd seamă de dezvoltarea dăunătorilor, cît și a plantelor, după ce mai înainte pomii au fost curățiți. De asemenea, trebuie să respectăm cantitățile de soluție indicate pentru pomii de diferite mărimi, cît și de dozarea soluțiilor.

Pentru combaterea omidei păroase a dudului, care e răspîndită în partea de apus a țării, să se taie cuiburile de omizi, apoi să fie distruse prin ardere, iar pomii să fie stropiți în întregime cu substanțe chimice. Omizitul și stropitul trebuie făcute simultan, folosindu-se pentru aceste lucrări echipe mixte înzestrate cu foarfeci și pompe.

O deosebită atenție trebuie acordată și combaterii manei la vița de vie. Succesul stropirilor împotriva manei depinde de perioada cînd ele sînt aplicate, perioadă determinată de dezvoltarea ciupercii ce provoacă această boală, cît și de condițiile de climă; de asemenea, depinde de respectarea regulilor agrotehnice la cultura viței de vie și de buna organizare a muncii. De aceea viticultorii trebuie să-și asigure din timp materialele necesare pentru ca atunci cînd stațiunile de avertizare semnalează pericolul apariției acestui dăunător ei să treacă imediat la aplicarea stropirilor cu zeamă bordeleză.

*

In concluziile consfătuirilor s-a arătat că pentru combaterea cu succes a dăunătorilor care amenință diferitele culturi din țara noastră, este absolut necesar să fie organizate acțiuni de masă în care să fie antrenați toți producătorii agricoli. In acest scop, trebuie să se organizeze consfătuiri cu demonstrații practice pe comune, cu probleme specifice locale privind dăunătorii animali și vegetali, prevenirea și combaterea lor. Să se ducă o susținută muncă de propagandă prin conferințe, afișe, broșuri, radio, presă etc. în mijlocul producătorilor agricoli, arătîndu-li-se primejdia ce o prezintă acești dăunători pentru producție, importanța combaterii lor și măsurile practice prin care pot fi preîntîmpinate pagubele pricinuite de dăunători.

Este necesar, de asemenea să se organizeze mai bine munca în cadrul centrelor de combatere a dăunătorilor plantelor, iar acțiunile să fie duse pe baza datelor de prognoză și avertizare. Pentru aceasta, tehnicienii de la centre raioane și regiuni trebuie să facă determinări, observații și sondaje pe teren, pentru a ști în orice moment ce dăunători au apărut în regiunea lor. Ei trebuie să cunoască bine dezvoltarea și evoluția fiecărui dăunător și a fiecărei boli. Inarmați cu aceste cunoștințe, ei vor putea să controleze și să îndrume competent echipele ce lucrează pe teren la combaterea dăunătorilor. Pentru aceasta însă este necesar ca sfaturile populare să dea posibilitate tehnicienilor fitosanitari să se ocupe exclusiv de problemele sectorului de care răspund.

Mijloacele de combatere (utilaj și materiale) să fie mai bine gospodărite și repartizate după nevoile fiecărei regiuni. De asemenea, este necesar ca mînuitorii de mașini noi ce se folosesc în acțiunile de protecția plantelor să fie școlarizați pentru a le cunoaște și folosi cît mai bine.

Echipa „COLȚII BOROANEI" ÎN VIZITĂ

la O. R. A. C. A. și unele cooperative din raionul Pitești

* *

Unul dintre fruntași

Bătrînul privea iscoditor spre tînărul cu care sta de vorbă. Il cunoscuse numai cu o oră înainte. Tînărul sosise în sat cu o treabă al cărei rost bătrînul nu-l prea pricepea. De aceea îl privea iscoditor.

— Și zici c-ai vrea să știi care-s fruntașii noștri? Păi fruntași sînt mulți printre gospodarii din sat. Fruntași avem și la sfat și la cooperativă. Uite, eu cînd am nevoie de țigări...

— Dar ce legătură au țigările cu fruntașii?

— Stai să vezi... Eu cînd am nevoie de țigări merg la cooperativă... dacă-i deschisă. Dacă nu-i deschisă merg la gestionarul Sandu Gheorghe acasă și-i zic: „Hai, nepoate, la cooperativă că mi s-au sfîrșit țigările". Și el merge. Dar să-ți povestesc despre alta. Acum vreo săptămînă mi-a venit feciorul al mic în concediu. Dacă mi-a venit feciorul, baba s-a gîndit să facă un cozonac. Insă n-avea vanilie. A dat fuga la cooperativă. Era închis că trecuse ora. Fuga la gestionar. Și ce crezi? A mers cu ea și i-a dat vanilie fără a ține seama de program.

Dar să-ți mai spun încă una. Și asta tot mie mi s-a întîmplat. A trecut odată Sandu Gheorghe pe drum și mi-a zis: „Moș Niculae e cam peticit acoperișul casei. Și pereții s-au cam coșcovit. Vino cu porumb, la cooperativă și-n schimb ia-ți țiglă. Sînt aici și căpriori, și var, și ciment". Prima dată nu m-am dus, nici a doua oară, dar el s-a ținut scai de mine...

— Și...?

— Și de-mi vezi acum casa zici că abia ieri am ridicat-o. E ca nouă.

— Toate bune, moșule, dar unde-i fruntașul, că despre fruntași te rugasem să-mi spui — îl întrerupse tînărul.

— Unde-i fruntașul?! Dar Gheorghe Sandu ce-i?! Doar n-ai zice că-i codaș cînd a îndeplinit planul la achiziții cu 141 la sută, iar la desfacerea mărfurilor industriale cam tot în măsura asta. Or ai fi vrut să-ți spun: Gheorghe Sandu e fruntaș fiindcă și-a îndeplinit planul cu atît la sută, iar dumneata să-ți treci numele lui în carnet și să pleci fără să afli vreo vorbă despre munca lui și comportarea lui față de oameni.

Țăranul muncitor Vidroi Dumitru din Pitești a predat la baza de recepție O.R.A.C.A. în termenul înscris în contract, un porc în greutate de 275 kg.

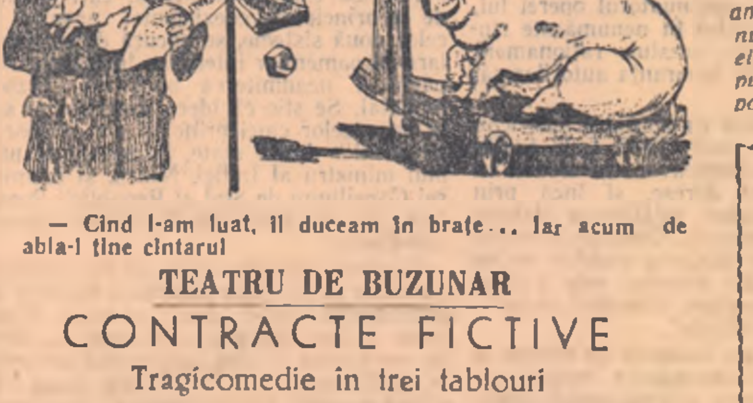

— Cînd l-am luat, îl duceam în brațe... iar acum de abia-l ține cîntarul

TEATRU DE BUZUNAR

CONTRACTE FICTIVE

Tragicomedie în trei tablouri

Decorul reprezintă un cîmp înverzit pe care paște o mică turmă de oi. In prim plan, pe șosea, achizitorul Drăgușin Nicolae. Cu un aer grav, cu o servietă sub braț și cu foarte multă dorință de a încheia cît mai multe contracte de creștere și îngrășare de animale: (Indicații de regie: interpretul are însă aerul unui adevărat gură-cască).

Tabloul I

Stoica Nicolae: (întîlnindu-se — nu din întîmplare — cu achizitorul): Tovarășe achizitor, eu sînt de aici, din comuna Micești. Aș vrea niște bani aconto... că nu mai am, zău, nici un leu...

Drăgușin: Păi te ocupi cu creșterea și îngrășarea animalelor? Ce animale ai?...

Stoica: Am niște... astea... cîteva... (aruncîndu-și ochii în dreapta, zărește pe cîmp niște oi). Am oi... uită-le... Alea-s ale mele...

Drăgușin: Nu cumva să mă minți!...

Stoica: Eu? Vai, se poate? Sînt un om cinstit, măcar că zic cîte unii că-s chiabur, fost cîrciumar... Poate să adeverească și dînsul, uite-l (arată către un trecător). Il cheamă Zărescu Tudor... Ia zi, Tudore. Nu-i așa că-s ale mele oile celea? Spune, că vrea sa fac contract cu dînsul.

Zărescu (tare): Sigur... Le cunosc după picioare. (Incet, ca pentru sine) ...au cîte patru picioare fiecare...

Drăgușin: Bun! Batem palma! Primești 1.000 lei aconto.

Stoica: Buni și ăștia (Intre timp achizitorul numără banii. Cortina cade speriată de atîta nerozie).

Tabloul II

In biroul raional O.R.A.C.A., Conducătorul tehnic Chiriță Ion îl trage la răspundere pe achizitorul Drăgușin Nicolae pentru că a încheiat contracte fictive.

Drăgușin: Nu-s eu vinovat, tovarășe Chiriță. Omul mi-a arătat pe cîmp niște oi. De unde era să știu eu dacă-s ale lui ori nu?

Chiriță: Și dacă tocmai atunci ar fi trecut pe linia ferată un tren de marfă încărcat cu cherestea și Stoica ți-ar fi spus că-i cheresteaua lui, l-ai fi crezut și i-ai fi dat aconto?

Drăgușin: Nu!... Ferească sfîntul!... fiindcă eu nu achiziționez cherestea

Tabloul III

Ar fi trebuit să aibă loc la baza de recepționare, unde Stoica Nicolae, care a primit avans 1.000 lei, și Oltă Gheorghe, care a primit 1.500 lei, trebuiau să predea animalele contractate. Cum dînșii nu au ce preda, tabloul III nu poate fi jucat..

LA ȘCOALĂ

Lecție de științele naturii

Ieri, elevul Nicușor, de la școala elementară din comuna Bleiești a fost ascultat la științele naturii. A vorbit despre zarzavaturi și legume.

Elevul: Zarzavaturile sînt foarte folositoare populației. De aceea, cultivatorii le îngrijesc cu atenție ca să crească mari și frumoase. Dacă cresc mari...

Profesorul: De ce te-ai oprit? Continuă!

Elevul: Dacă cresc mari, unii cultivatori din comuna noastră le vînd în piață, la Pitești. Dacă cresc mici, le dau la achiziții, că pe piață nu se vînd, dar vicepreședintele cooperativei din comuna noastră le primește. Zarzavaturile se păstrează...

Profesorul: Iar te-ai oprit? Spune cum se păstrează.

Elevul: Se păstrează în două feluri: ca după carte, în lăzi, și ca la noi, la cooperativă, aruncate grămadă și lăsate așa pînă cînd putrezesc.

Un răspuns cu tîlc

La ora de aritmetică, profesorul sta de vorbă cu copiii.

— Toți cei care au trecut prin școala din comuna Prundu au învățat să socotească bine, le spune învățătorul.

— Nu-i adevărat, sare Vasilică. In alte părți se învață înmulțirea mai bine. Uite, Maria Grigore, gestionara de la secția de băuturi a cooperativei, a învățat 7 ani la școala noastră și cînd vinde vin tot nu știe cît fac 8,70 înmulțit cu 2. Totdeauna îi iese mai mult decît trebuie.

— O fi uitat că-i mult de cînd a învățat, își spune părerea un copil. Tovarășul director s-o cheme la școală și s-o învețe din nou.

— La școala noastră nici în 10 ani n-o să învețe — se împotrivește Vasilică. Tata spune însă că în altă parte poate învăța înmulțirea în trei luni. Și-o poate învăța bine, bine de tot, de n-o mai uită cît trăiește.

— Unde? întrebară curioși copiii.

— Acolo unde a învățat și gestionarul de acum cîtiva ani să nu mai dea lipsă la cîntar.

Ulciorul nu merge de multe ori la apă...

Gestionarul Petre Marin de la cooperativa Stelănești da lipsă la metraj.

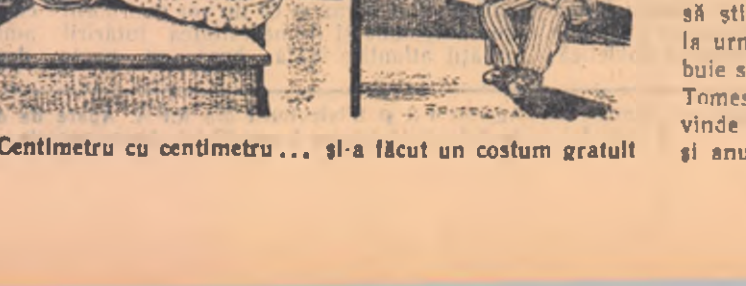

Centimetru cu centimetru... și-a făcut un costum gratuit

* *

Cuvîntul cooperatorilor

Era în ziua de 20 martie. Badea Ion se îndrepta voios spre cooperativă. Acolo urma să prezinte darea de seamă a consiliului în fața adunării generale a cooperatorilor, care urma, după cum socotea el, să-l aleagă din nou președinte. Dar este o zicală: urma alege. Pînă la urmă, Badea Ion n-a mai fost ales președinte. Nu l-au mai vrut cooperatorii. Badea s-a înfuriat și le-a strigat: dacă nu mă vreți voi, vă vreau eu!

— Auziți-l, oameni buni, ține morțiș să fie din nou președinte. Dar mai întîi spune-ne, de ce n-ai îndeplinit planul de achiziții? l-a întrebat un cooperator.

— Dar planul de contractări? l-a întrebat altul.

— Dar planul de desfacere?

— Dar planul de aprovizionare?

Intrebările curgeau potop. Cuvintele cooperatorilor erau necruțătoare.

Pînă la urmă, Badea n-a mai vrut nimic. Ba să nu mint. A vrut să se termine cît mai repede cu discuțiile asupra dării de seamă ca să poată pleca acasă. Cît despre alegerea sa ca președinte, era de-acum lămurit. Cooperatorii au ales un nou președinte, un om harnic, de ispravă. Așa zice fiecare cetățean din comună despre președintele cooperativei.

„Scrisoare de nemulțumire"

Vă scriu aci cu tot oful inimii mele și cu stiloul ce mi-a mai rămas din mărfurile de la cooperativă pe care le-am dosit decît să le dau contra porumb sau alte produse, eu subsemnatul Ion Toroipan, de profesiune fără, fost gestionar care vindea cu amănuntul și dosea cu ridicata pînă m-au ridicat și pe mine. Să fie al naibii de ghinion fiindcă m-au prins din motive de sodă caustică pe care am ascuns-o în alt beci decît ăsta în care m-au ascuns ei pe mine după ce m-au luat din prăvălie, tocmai în momentul cel mai fericit al suprapretului ce-l încasam în mod obișnuit conform tarifului de ciubucuri stabilit împreună cu celălalt gestionar Mărăcineanu Ion, care tot o să pice odată și el — să m-asculte pe mine că am gură aurită — dar cu care nu m-am asociat fiindcă e un element necinstit pe care nu puteam conta la o hoție importantă.

Lucrînd singur am avut în munca mea de gestionar unele lipsuri, dintre care cea mai mare a fost lipsa de 7.019 lei și 30 de bani pe care 30 de bani îi puteam pune la loc, dar 7.019 e nițel mai greu fiindcă nu este și de unde nu-i nici gestionarul nu poate să ia, că l-am chefuit la restaurantele din Pitești, că doar o viață are omul. Am băut vin înfundat pînă mi s-a înfundat și mie, drept care am ticluit astă scrisoare precum ca să se știe că nu-s așa de vinovat precum se spune că am adus în magazin după ora de închidere 2 femei și am chefuit cu ele toată noaptea. Nu-i adevărat. Au fost trei femei plus subsemnatul care mă iscălesc mai jos cu tot oful.

ION TOROIPAN

actualmente de profesiune fără, fost gestionar la magazinul universal al cooperativei Stelănești.

ANUNȚ

NU INCHIRIEM...

Centrul de închiriat mașini și unelte din comuna Valea Ursului aduce pe această cale la cunoștința celor interesați că deși întreg utilajul ce-l are în inventar a fost curățit și reparat încă de astă-iarnă, nici o unealtă nu va fi închiriată țăranilor.

Această măsură am luat-o cu de la mine putere, eu, responsabilul centrului, care cunosc bine pe producătorii agricoli din comuna noastră și știu că orice țăran muncitor care ar închiria de la noi un plug ar fi în stare să-l bage în brazdă, murdărind astfel cu pămînt bunătate de unealtă. Drept care am procedat la instalarea unui lacăt uriaș la ușa centrului, în dublu exemplar, pentru a nu deranja uneltele, întrucît dorim.. să lucească de curățenie cînd vine vreo inspecție și să rămînem și noi cu fața curată și cu prestigiu de buni gospodari.

IRESPONSABIL,

Indescifrabil

Contabilul revizor al U.R.C.C. Pitești a fost amenințat cu bătaia dacă va îndrăzni să facă control de fond la cooperativa din comuna Oarja.

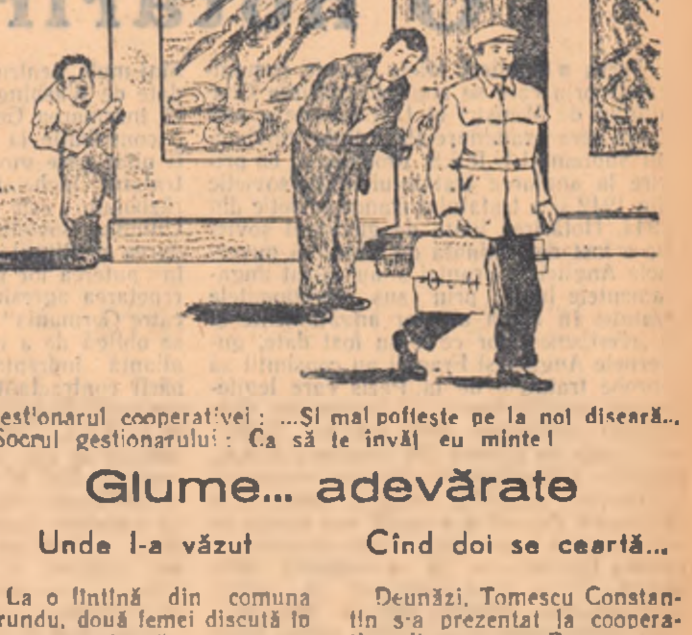

Gestionarul cooperativei: ...Și mai poftește pe la noi diseară...

Socrul gestionarului: Ca să te învăț eu minte!

Glume... adevărate

Unde l-a văzut

La o fîntînă din comuna Prundu, două femei discută în timp ce scot apă.

— Ieri a venit zahăr la cooperativă.

— Zău soro, dar cum de-ai aflat? Ai fost pe acolo, ai văzut cu ochii tăi?

— Am fost, dar la cooperativă, după cum știi, nu mai era zahăr. Insă l-am văzut...

— Păi, dacă nu era, cum l-ai văzut?

— L-am văzut cum te văd și mă vezi. L-am văzut acasă la tatăl gestionarei Mardare Florica. Pregătea cu el dulciuri, să le vîndă la Pitești și-n trenuri...

Cînd doi se ceartă...

Deunăzi, Tomescu Constantin s-a prezentat la cooperativa din comuna Bascov.

— Am venit să încheí contract pentru zarzavaturile ce le cultiv pe bucata aceea de pămînt. Știți care, c-am contractat și anul trecut...

— Dar anul trecut n-ai dat zarzavaturi nici măcar pentru avansul primit.

— Nu face nimic. Dau anul ăsta și pentru ce am rămas dator atunci.

La cîteva ore după aceea, Tomescu intră în birourile Aprozarului.

— Am venit să contractez zarzavaturile ce le cultiv pe bucata aia de pămînt. Știți care, c-am contractat și anul trecut...

Povestea s-a repetat întocmai ca și în birourile cooperativei.

In felul acesta, Tomescu a contractat de 2 ori zarzavaturile ce le va cultiva pe aceeași bucată de pămînt. Din pricina aceasta, între Aprozar și cooperativă s-a pornit ceartă.

Desigur că sînteți curioși să știți cui le va preda pînă la urmă. Ca să aflați, nu trebuie să așteptați pînă la vară. Tomescu a și spus că va vinde produsele în piață... ca și anul trecut, de altfel.

Principiile leniniste ale coexistenței celor două sisteme

I. M. JUCOV,
membru corespondent al Academiei de științe a U.R.S.S.

Marele Lenin, generalizînd experiența mișcării revoluționare ruse și internaționale, a fundamentat în mod genial teoria posibilității victoriei socialismului într-o singură țară, respectiv în Rusia, și a elaborat din punct de vedere teoretic problema privitoare la condițiile acestei victorii și perspectivele ei.

Acest lucru stă de altfel la baza recunoașterii necesității și a inevitabilității coexistenței îndelungate a celor două sisteme sociale — socialismul și capitalismul. Prin coexistența celor două sisteme, Lenin înțelegea întotdeauna stabilirea unor relații pașnice între ele, a unei colaborări bazate pe avantaje reciproce.

Prin însăși structura sa, statului sovietic socialist îi este străin orice fel de agresiune, tendința de a impune altei țări idealurile sale politice, „de a exporta" revoluția.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a ridicat sus steagul păcii între popoare. Decretul leninist asupra păcii, publicat a doua zi după revoluție, a chemat în cuvinte înflăcărate popoarele și guvernele tuturor țărilor să înceteze războiul. „Guvernul muncitoresc și țărănesc creat de revoluția din 24—25 octombrie și care se sprijină pe Sovietele de deputați ai muncitorilor, soldaților și țăranilor — se spune în acest document istoric — propune tuturor popoarelor beligerante și guvernelor lor începerea imediată a tratativelor în vederea încheierii unei păci democratice drepte..."

Decretul sovietic asupra păcii exprima nu numai gîndurile și aspirațiile popoarelor din Rusia, ci și ale majorității covîrșitoare a întregii omeniri.

Politicienii reacționari și pseudoteoreticienii din țările capitaliste au răspîndit și răspîndesc „teoria" despre imposibilitatea coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite, caută să inducă în eroare opinia publică mondială, afirmînd în mod fals că U.R.S.S. nu ar dori să colaboreze cu alte țări. Aceasta constituie însă un paravan al politicii agresive dusă de cercurile imperialiste care pregătesc un nou război mondial.

Istoria relațiilor internaționale din ultimii 37 de ani convinge popoarele că guvernul sovietic, exprimînd voința țării socialiste, este un neobosit luptător pentru pace și colaborare internațională. Acest lucru este ilustrat în mod grăitor de propunerile constructive prezentate de Uniunea Sovietică la toate conferințele și consfătuirile internaționale, în problemele dezarmării sau creării unui sistem de securitate colectivă.

Măreața sarcină a construirii comunismului, tradusă în viață de statul sovietic, cere menținerea unor relații pașnice cu celelalte state, una din cele mai importante condiții care favorizează realizarea acestui măreț țel.

Iată de ce Vladimir Ilici Lenin, întemeietorul primului stat socialist din lume, a amintit în repetate rînduri că guvernul sovietic este de părere nu numai că coexistența celor două sisteme sociale diferite este posibilă, ci și că este necesară o întrecere pașnică între socialism și capitalism. „Noi sîntem pentru o alianță cu toate țările fără nici o excepție", spunea V. I. Lenin în anul 1922.

Statul sovietic a apărat întotdeauna principiul egalității în drepturi a tuturor statelor, mari sau mici. „Experiența noastră — arată V. I. Lenin — ne-a creat convingerea fermă că numai manifestarea unei uriașe atenții față de interesele diferitelor națiuni poate îndepărta teama de conflicte, neîncrederea reciprocă, teama de intrigi și crea acea încredere, mai ales din partea muncitorilor și a țăranilor... fără de care nici relațiile pașnice între popoare, nici o oarecare dezvoltare cu succes a tot ceea ce este valoros în civilizația din zilele noastre, sînt absolut imposibile".

Aceste principii leniniste stau la baza politicii externe a guvernului sovietic, îndrumată de Partidul Comunist. Ele au fost și sînt traduse cu consecvență în viață de discipolii lui Lenin.

Intr-o convorbire cu Harold Stassen în 1947, I. V. Stalin sublinia că „ideea colaborării între cele două sisteme a fost exprimată pentru prima dată de Lenin. Lenin este învățătorul nostru, iar noi, oamenii sovietici, sîntem discipolii lui Lenin. Noi nu ne-am îndepărtat niciodată și nici nu ne vom îndepărta de la îndrumările lui Lenin".

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a acordat întotdeauna cea mai mare atenție problemei relațiilor dintre statul socialist și țările capitaliste. In activitatea Partidului Comunist, această problemă a avut întotdeauna un caracter deosebit de practic. Primul stat sovietic socialist din lume era nevoit să rezolve concret sarcina coexistenței cu statele care îl înconjurau și care făceau parte din alt sistem social-economic. Rezolvarea acestei sarcini s-a lovit de serioase piedici, în primul rînd de încercările îndîrjite ale statelor capitaliste de a distruge tînărul stat sovietic cu ajutorul intervenției armate, a foametei și blocadei. Zdrobirea intervenționiștilor a deschis calea spre dezvoltarea comerțului și a altor forme de colaborare pașnică între statul sovietic și lumea capitalistă. In cursul celui de al treilea deceniu al veacului nostru, au început să se stabilească relații normale între U.R.S.S. și țările capitaliste.

Adversarii influenți ai colaborării pașnice cu statul sovietic au născocit tot soiul de pretexte pentru a limita cadrul colaborării cu Uniunea Sovietică sau a o torpila. Una din metodele cele mai îndrăgite ale propagandei dușmănoase Uniunii Sovietice, îndreptată spre torpilarea legăturilor reciproce normale dintre state cu diferite sisteme social-economice, este versiunea cum că U.R.S.S. ar tinde ca prin măsuri violente să înfăptuiască „revoluția comunistă" în țările capitaliste, să răstoarne orînduirea socială existentă în acele țări.

V. I. Lenin și continuatorul operei lui, I.V. Stalin, au arătat în nenumărate rînduri netemeinicia acestui raționament absurd, demascînd ignoranța autorilor săi rău intenționați.

Intr-o convorbire cu ziaristul american Roy Howard în anul 1936, I. V. Stalin preciza: „Dacă dumneavoastră credeți că oamenii sovietici doresc, și încă prin forță, să schimbe înfățișarea statelor vecine, greșiți amarnic. Oamenii sovietici vor, firește, ca înfățișarea statelor vecine să se schimbe, dar aceasta este o chestiune a statelor vecine... Exportul de revoluție este o absurditate".

Dezvoltînd teoria leninistă cu privire la posibilitatea și oportunitatea coexistenței pașnice a statelor cu sisteme social-economice diferite, I. V. Stalin, într-o convorbire cu Elliot Roosevelt în anul 1946, s-a pronunțat în favoarea dezvoltării posibilității coexistenței pașnice între S.U.A. și U.R.S.S. „In perioada cea mai încordată din timpul războiului, deosebirea dintre formele de guvernămînt n-a împiedicat cele două țări ale noastre să se unească și să-și învingă dușmanii. Menținerea acestor relații este posibilă într-o măsură mai mare încă în timp de pace".

In convorbirile cu Roy Howard în anul 1936 și cu Stassen în anul 1947, I. V. Stalin s-a referit în mod special la problema necesității de a se respecta sistemele alese de popoare. „Democrația americană și sistemul sovietic pot coexista pașnic și să se întreacă... Noi putem să ducem o coexistență pașnică dacă nu ne vom face șicane unii altora pentru orice nimicuri". (convorbirea cu Roy Howard). „Fiecare popor adoptă acel sistem pe care-l dorește și pe care îl poate urma. Care sistem este mai bun o va dovedi istoria. Trebuie respectate sistemele care au fost alese și aprobate de popoare... Pentru colaborare nu se cere ca popoarele să aibă sisteme identice" (convorbirea cu Harold Stassen).

Coexistența și colaborarea pașnică între cele două sisteme diferite necesită neamestecul absolut în treburile interne ale altor popoare, respectarea drepturilor lor suverane. Statul Sovietic duce cu fermitate și consecvență politica neamestecului în treburile interne ale altor state, legată indisolubil de principiile leniniste ale coexistenței pașnice și colaborării sistemelor social-economice diferite.

După cel de al doilea război mondial, raportul forțelor dintre aceste sisteme — socialismul și capitalismul — s-a schimbat considerabil în favoarea socialismului.

„In prezent — a spus V. M. Molotov în raportul prezentat la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 8 februarie 1955 — nu se mai poate vorbi despre U.R.S.S. și despre încercuirea capitalistă în sensul în care s-a vorbit despre acest lucru înainte de război... Cel mai important rezultat al celui de al doilea război mondial a fost constituirea, alături de lagărul mondial capitalist, a lagărului mondial al socialismului și democrației, în frunte cu U.R.S.S., mai bine zis în frunte cu Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

In timpurile noastre, Uniunea Sovietică nu se mai află în acea situație internațională care a existat înainte de război. In prezent, U.R.S.S. nu mai este singurul stat socialist din lume. Izolarea internațională a U.R.S.S. este de domeniul trecutului".

Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și țările de democrație populară reprezintă o puternică alianță a statelor iubitoare de pace, care întrunește 900.000.000 oameni. Este cu totul firesc că această împrejurare face problema coexistenței și mai vitală, iar orice planuri și încercări de a restabili capitalismul ca sistem unic și atotcuprinzător sînt neîntemeiate și lipsite de speranță.

Politica externă sovietică, care pleacă de la principiul coexistenței pașnice a celor două sisteme, se bucură de sprijinul larg al oamenilor interesați în menținerea păcii și neadmiterea unui nou război mondial. Se știe că ideea coexistenței stă la baza celor cinci principii ale colaborării pașnice dintre state, formulate de primul ministru al Indiei, Nehru, și premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, ministrul Afacerilor Externe Ciu-En-lai.

Guvernul sovietic apără și va continua să apere și pe viitor principiul leninist al coexistenței celor două sisteme. Acest lucru a fost din nou confirmat cu tărie în cuvîntarea șefului guvernului sovietic, N. A. Bulganin: „Uniunea Sovietică este o țară pașnică. Ea nu amenință pe nimeni și nu intenționează să atace pe cineva. Noi dorim să dezvoltăm legături politice, economice și culturale cu toate țările care vor să aibă asemenea relații cu Uniunea Sovietică".

Ideile leniniste despre coexistența pașnică a unor sisteme social-economice diferite pătrund tot mai mult în conștiința milioanelor de oameni de bună credință din toate țările. Tot mai active devin masele populare care iau cauza menținerii păcii în propriile lor mîini.

Nu încape îndoială că politica externă pașnică a Statului Sovietic va primi un sprijin mereu crescînd din partea tuturor popoarelor, mari și mici, interesate în menținerea păcii și securității internaționale.

O hotărîre necesară

Presa a publicat zilele trecute comunicatele prin care se anunța hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. de a prezenta spre examinare Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. propunerea cu privire la anularea tratatului anglo-sovietic din 1942 și a tratatului franco-sovietic din 1944. Hotărîrea luată de guvernul sovietic a fost determinată de faptul că guvernele Angliei și Franței și-au călcat angajamentele luate prin sus menționatele tratate. In ciuda acestor angajamente și a avertismentelor ce le-au fost date, guvernele Angliei și Franței au consimțit să aprobe tratatele de la Paris care legiferează remilitarizarea și înarmarea Germaniei occidentale. Prin aceasta Anglia și Franța au devenit din aliatele U.R.S.S., aliatele militarismului german revanșard.

Istoria ultimului veac și îndeosebi a ultimelor decenii n-a reușit să-i învețe pe guvernanții celor două puteri apusene, că pacea Europei va fi primejduită atîta vreme cît pe acest continent va exista militarismul german agresiv. Deși încă din timpul celui de al doilea război mondial a reieșit clar necesitatea ca după zdrobirea hitlerismului să se facă totul pentru împiedicarea repetării unei agresiuni germane, guvernanții Angliei și Franței fac acum tocmai contrariul. Ei, care au fost de acord cu clauzele cuprinse în tratatele încheiate cu U.R.S.S., acceptă azi să redevină sprijinitorii refacerii celui mai sîngeros dușman al păcii, libertății și independenței popoarelor europene, militarismul agresiv german. Cu aprobarea guvernelor de la Londra și Paris, uzinele din Ruhr și-au reînceput vechea producție, producția de armament, producție aducătoare de mizerie și moarte.

Cu aceeași aprobare, ucigașii de ieri ai fiilor și fiicelor Angliei și Franței reîmbracă uniforma căreia nu-i lipsește decît semnele „SS" Asasinii de la Maidanek, Lidice și Oradour sur Glane, care au pe conștiință moartea a milioane de femei, copii și bătrîni, mărșăluiesc din nou țanțoși pe străzile orașelor din Germania occidentală. In această parte a Germaniei, și azi, ca și acum un deceniu și ceva, domnește aceeași atmosferă, din care nu lipsesc nici chemările la agresiune și nici vînătoarea de oameni care se opun politicii războinice. Noului Wehrmacht i s-a rezervat chiar dreptul de a avea în dotare armele atomică, chimică și bacteriologică. Și toate acestea spun domnii Faure și Eden nu contravin tratatelor încheiate de Anglia și Franța cu Uniunea Sovietică.

Mai mult, pentru a se respecta directivele date de Washington, se spune fără sfială că înarmarea Germaniei occidentale ar fi o contribuție la cauza apărării păcii. Să fi uitat oare guvernanții Angliei că în tratatul încheiat cu U.R.S.S. în timpul războiului este prevăzut că Anglia și Uniunea Sovietică „vor lua după terminarea ostilităților toate măsurile ce stau în puterea lor pentru a face imposibilă repetarea agresiunii și violarea păcii de către Germania" și că părțile contractante se obligă de a nu încheia nici un fel de alianță îndreptată împotriva celeilalte părți contractante? Să fi uitat oare guvernanții Franței că în tratatul încheiat cu U.R.S.S. sînt înscrise obligații asemănătoare cu cele înscrise în tratatul anglo-sovietic? Nu! Și guvernanții Angliei și cei ai Franței știu ce obligații sînt înscrise în tratatele încheiate cu U.R.S.S., dar le-au încălcat în chip grosolan așa cum au încălcat și voința propriilor lor popoare, care spun NU răspicat refacerii militarismului agresiv german.

Este știut cu cîtă hotărîre se opun popoarele din Europa occidentală planurilor de reînviere a militarismului german. In ciuda propagandei ce se face în favoarea acordurilor de la Paris și așa zisei întăriri a unității atlantice, popoarele Angliei și Franței acordă o importanță tot mai mare menținerii alianței tradiționale cu U.R.S.S. și respectării tratatelor care consfințesc această alianță. Ele n-au uitat că tratatul anglo-sovietic din 1942 și tratatul franco-sovietic din 1944 au fost primele pietre puse la temelia securității Europei și că pe aceste pietre se poate clădi politica de unire a tuturor eforturilor popoarelor europene pentru asigurarea păcii și securității colective.

In loc să folosească baza trainică clădită în focul luptei comune pentru zdrobirea mașinii de război hitleriste — tratatele cu U.R.S.S. — spre a clădi o politică corespunzătoare intereselor popoarelor europene și păcii, guvernanții Angliei și Franței au făcut totul pentru a desființa această bază. Ei au ales drumul dictat de Washington, alianța cu dușmanii și cotropitorii propriilor lor state, alianța cu dușmanii popoarelor Europei.

Incercînd să scape de greaua răspundere ce le revine pentru situația creată și să înșele popoarele, guvernanții Angliei și Franței vorbesc despre angajamentele militariștilor germani că nu vor mai porni vreo agresiune și de necesitatea întăririi unității atlantice. Cîtă bază se poate pune pe „angajamentele" clicii de la Bonn se poate întrevedea de pe acum.

In acest sens spun destul cele scrise de ziarul „Ost-West Kurier", organul uneia din partidele ce formează coaliția guvernamentală de la Bonn. Acest ziar cere, nici mai mult nici mai puțin decît revizuirea concepției că Alsacia și Lorena sînt teritorii franceze. Nu este exclus că după ce-și va pune armata pe picioare Bonnul să ceară revizuirea întregii hărți a Franței.

Faptul că Anglia și Franța au călcat tratatele încheiate cu U.R.S.S. nu va putea fi ascuns de guvernanții de la Londra și Paris. Nici o declarație a acestor guvernanți nu va reuși să convingă popoarele Angliei și Franței că acordurile de la Paris nu contravin prevederilor tratatelor anglo-sovietic și franco-sovietic.

Uniunea Sovietică nu poate accepta ca Anglia și Franța să transforme tratatele încheiate cu ea într-un paravan al politicii lor agresive. Pe de o parte să se spună că există o alianță cu U.R.S.S., iar pe de altă parte să se formeze o alianță militară împotriva U.R.S.S.

In notele ce le-au fost adresate, guvernele Angliei și Franței au fost avertizate că ratificarea acordurilor de la Paris va anula tratatele anglo-sovietic și franco-sovietic. Avertismentele n-au fost luate în seamă. Ratificarea s-a produs. Consecința nu poate să nu urmeze. Guvernul U.R.S.S. a propus Sovietului Suprem al U.R.S.S. să anuleze tratatele cu Anglia și Franța. Aceasta este o măsură necesară și justă pe care o aprobă nu numai popoarele U.R.S.S. ci și toate popoarele iubitoare de pace din Europa. Vina pentru că aceste tratate sînt puse în discuție pentru a fi anulate revine în întregime guvernanților Angliei și Franței care nu le-au respectat.

Hotărîrea guvernului sovietic demonstrează fermitatea statului sovietic care nu este dispus să rămînă pasiv în fața planurilor agresive ale puterilor apusene.

Popoarele din lagărul democrației și socialismului, care și-au spus cuvîntul răspicat la conferința de la Moscova alături de U.R.S.S., apreciază cu calm situația care s-a creat prin ratificarea acordurilor de la Paris. Ele se vor îngriji și mai mult de securitatea lor. Unindu-și eforturile pentru a-și întări puterea de apărare, ele vor fi în măsură să zădărnicească orice încercare agresivă ce le-ar amenința pacea, libertatea și independența.

Cu prilejul vizitei delegației guvernamentale a Austriei la Moscova

Prînzul oferit de N. Bischoff

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 aprilie ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Austriei în U.R.S.S., N. Bischoff, a oferit un prînz în cinstea delegației guvernamentale a Austriei care se găsește la Moscova, în urma invitației guvernului sovietic.

La prînz a luat parte întreaga delegație guvernamentală austriacă.

Din partea sovietică, la prînz au participat: N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, I. G. Kabanov și N. A. Mihailov, miniștri ai U.R.S.S., A. A. Gromiko, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., P. N. Kumikin, V. S. Semionov, locțiitori de miniștri ai U.R.S.S., I. I. Ilicev, înalt comisar și ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Austria, E. D. Kiselev, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Dejunul oferit de V. M. Molotov

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 aprilie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea delegației guvernamentale a Austriei care se află la Moscova la invitația guvernului sovietic.

La dejun au participat toți membrii delegației guvernamentale a Austriei.

Din partea sovietică la dejun au participat: A. I. Mikoian, prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior; I. I. Ilicev, înalt comisar și ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Austria; A. A. Gromiko și V. V. Kuznețov, prim-locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; P. N. Kumikin, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior și alții.

* * *

Delegația R. P. Chineze la conferința de la Bandung

PEKIN 13 (Agerpres). — China Nouă transmite: Conform unei hotărîri a Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, Mao Țze-dun, președintele Republicii Populare Chineze, a numit pe Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat și ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, în calitate de conducător al delegației chineze la conferința țărilor Asiei și Africii.

Printre membrii delegației numiți de președintele Mao Țze-dun se află Cen I, locțiitor al premierului Consiliului de Stat; E Țzi-ciuan, ministrul Comerțului Exterior; Cijan Han-fu, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior și Huan Cijen, ambasadorul R. P. Chineze în Indonezia.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze

PEKIN 13 (Agerpres). — China nouă transmite: Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze a dat publicității la 12 aprilie următoarea declarație:

La 11 aprilie, ora 12,15 minute (ora Pekinului) membri ai delegației guvernului Republicii Populare Chineze la conferința țărilor Asiei și Africii, un membru al delegației Republicii Democrate Vietnam, precum și corespondenți chinezi și străini care îi însoțeau și care urmau să relateze lucrările conferinței — în total 11 persoane — au plecat pe bordul unui avion de pasageri „Constellation" aparținînd societății „Air India, International Corporation" închiriat de delegația chineză, care a decolat din Hongkong spre Djakarta, pentru a se îndrepta apoi la Bandung. În timpul zborului deasupra mării, la nord-vest de Saravak (Borneo de nord), avionul a explodat, a luat foc și s-a prăbușit în mare. Soarta tuturor celor aflați pe bordul avionului nu este cunoscută.

Acest accident nu este cîtuși de puțin o catastrofă aeriană obișnuită, ci constituie un asasinat pregătit cu premeditare de organizațiile agenților secreți ai Statelor Unite și ai lui Cian Kai-și. Încă înainte de plecarea acestor membri ai delegației și a corespondenților, guvernul Republicii Populare Chineze a aflat că organizațiile agenților secreți ale Statelor Unite și ale lui Cian Kai-și se pregătesc activ pentru nimicirea avioanelor indiene, închiriate de delegația chineză, pentru a-și pune în aplicare planul de asasinare a membrilor delegației chineze în frunte cu premierul Ciu En-lai și de a torpila conferința țărilor Asiei și Africii. De aceea la 10 aprilie, orele 9,30 (ora Pekinului) Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze a informat despre aceasta cancelaria însărcinatului cu afaceri al Angliei la Pekin și a rugat să se atragă atenția autorităților engleze de la Hongkong asupra acestui fapt pentru ca ele să ia măsuri în vederea asigurării securității personalului chinez și corespondenților. Fiind încunoștințați cărei societăți aeriene aparține avionul pe bordul căruia urmau să călătorească aceste persoane, funcționarii cancelariei însărcinatului Angliei au promis să înștiințeze autoritățile engleze de la Hongkong printr-o telegramă corespunzătoare. Totuși, organizațiile agenților secreți ale Statelor Unite și ale lui Cian Kai-și au reușit să-și pună în aplicare planul. Guvernului englez și autorităților engleze din Hongkong le revine o răspundere serioasă pentru acest accident. Cerem ca guvernul englez și autoritățile engleze din Hongkong să cerceteze minuțios împrejurările în care s-a produs accidentul, să aresteze și să pedepsească conform legii pe acei agenți secreți care au participat la acest complot sinistru și să stabilească astfel răspunderea celor vinovați.

Asasinarea unor membri ai delegației Republicii Populare Chineze la conferința țărilor Asiei și Africii și a unor corespondenți, pusă la cale dinainte de către organizațiile agenților secreți ale Statelor Unite și ale lui Cian Kai-și, este nu numai o demonstrație răuvoitoare de ostilitate împotriva Republicii Populare Chineze, ci și un act complotist care are drept scop torpilarea apropiatei conferințe a țărilor Asiei și Africii. Conferința țărilor Asiei și Africii, care urmează să-și înceapă lucrările în zilele următoare, reprezintă 23 țări ale Asiei și Africii, a căror populație numără 1.440.000.000 oameni și se bucură de sprijinul fierbinte al maselor largi ale popoarelor din Asia și Africa și ale oamenilor iubitori de pace din lumea întreagă. Nici un fel de uneltiri dușmănoase ale Statelor Unite și ale bandei lui Cian Kai-și nu vor putea împiedica conferința și nu vor reuși s-o torpileze. Delegația Republicii Populare Chineze împreună cu delegațiile celorlalte țări la conferința țărilor Asiei și Africii va lupta cu hotărîre pentru pace în Extremul Orient și în lumea întreagă. Acțiunile scelerate ale Statelor Unite și bandei lui Cian Kai-și nu vor putea duce decît la intensificarea acțiunilor unite ale popoarelor Asiei și Africii și ale lumii întregi în lupta pentru pace și libertate.

12 aprilie 1955.

Popoarele Asiei își întăresc solidaritatea

Zilele trecute au luat sfîrșit, în capitala Republicii India, lucrările conferinței țărilor asiatice pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale. Conferința de la Delhi a dovedit solidaritatea și unitatea deplină a popoarelor Asiei în primul rînd în problema principală care frămîntă azi omenirea — problema păcii. Conferința a adoptat în unanimitate hotărîri importante, hotărîri menite să joace un rol pozitiv în marea mișcare a țărilor asiatice pentru triumful ideii coexistenței pașnice, împotriva colonialismului și provocărilor agresive imperialiste.

La importanta întrunire din capitala Indiei au fost prezenți peste 220 de delegați, reprezentînd 18 state printre care, U.R.S.S., R.P. Chineză, India, Indonezia, R.P.D. Coreeană, R.P. Mongolă, R. D. Vietnam, Birmania, Japonia, Ceylon, Siria, Liban și alte țări asiatice.

Pe ordinea de zi au figurat probleme ca: extinderea celor cinci principii ale coexistenței pașnice, interzicerea armelor de exterminare în masă și controlul asupra lor, restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U., primejdia pe care o reprezintă pentru țările Asiei participarea la alianțele și pactele militare, dreptul tuturor popoarelor la libertate și suveranitate națională. Discutarea acestor probleme a arătat că întrunirea de la Delhi a fost o puternică tribună de afirmare a voinței popoarelor asiatice de independență, pace, colaborare și înțelegere internațională.

Exprimînd opinia sutelor de milioane de oameni care populează continentul asiatic, participanții la conferință s-au ridicat cu hotărîre împotriva țelurilor criminale ale imperialiștilor americani care uneltesc în vederea transformării Asiei în teatru al unui viitor război. Intr-adevăr, nu mai este un secret pentru nimeni că S.U.A., care deține astăzi rolul de sîngeros jandarm colonial și de sălbatec asupritor și jefuitor al popoarelor, încearcă să realizeze politica „de pe poziții de forță" nu numai în Europa ci și în Asia. De asemenea, guvernanții S.U.A. se pronunță fățiș pentru folosirea armei atomice și cu hidrogen în eventualitatea unui război în Asia.

Această stare de lucruri care primejduiește pacea și în această parte a lumii și amenință grav securitatea și independența popoarelor asiatice a determinat popoarele marelui continent să treacă la acțiuni de unire a forțelor, la colaborarea mereu mai largă și mai prietenească în vederea prevenirii monstruoaselor planuri imperialiste.

Fără îndoială că semnificația și deosebita însemnătate a conferinței de la Delhi sînt strîns legate de prefacerile uriașe care au avut loc în Asia după ultimul război mondial. In vremurile actuale continentul asiatic nu mai reprezintă un imperiu al puterilor colonialiste, unde acestea să-și poată exercita nestingherite dictatul lor. Din contră, în vremurile noastre popoarele asiatice joacă un rol important pe plan mondial. Rezoluțiile adoptate la conferință vădesc din plin acest fapt.

Conferința a sprijinit întru totul cele 5 principii proclamate de prim-miniștrii Chinei și Indiei și sprijinite și de numeroase alte țări: respectul mutual al integrității teritoriale și al suveranității fiecărei țări; neagresiune; neamestecul în treburile altor țări; egalitate; coexistența pașnică. Ea a cerut interzicerea armelor nucleare, bacteriologice și chimice, interzicerea și încetarea imediată a experiențelor cu arma nucleară și dezarmarea generală.

In ciuda manevrelor imperialiste de a dezbina popoarele asiatice și de a folosi tactica „asiaticii să lupte împotriva asiaticilor", conferința de la Delhi, într-una din rezoluțiile adoptate, a recomandat stabilirea legăturilor normale între toate țările acestui continent și lichidarea bazelor militare americane — obiect de ațîțare la război. In încheierea rezoluției cu privire la problemele politice, conferința protestează împotriva tuturor pactelor militare și a bazelor militare din Asia, ca de pildă S.E.A.T.O., pactul turco-irakian, care afectează în modul cel mai direct și serios țările asiatice. Noi cerem — se spune în rezoluție — retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul țărilor asiatice și lichidarea tuturor bazelor străine în Asia. Participanții la conferință condamnă presiunile directe și indirecte exercitate asupra țărilor asiatice cu scopul de a le sili să adere la pacte militare.

La Delhi a răsunat unanim glasul solilor popoarelor asiatice împotriva colonialismului, împotriva amestecului arbitrar al puterilor imperialiste în treburile interne ale statelor Asiei. Conferința a reafirmat dreptul R. P. Chineze asupra Taivanului, al Indiei asupra regiunii Goa (stăpînită încă de portughezi), al Indoneziei asupra Irianului de vest, al Japoniei asupra insulei Okinawa, acaparată de S. U. A.

Neputincioși să întoarcă înapoi roata istoriei, sîngeroșii imperialiști americani se dedau la provocări mîrșave în Asia. Conferința de la Delhi a confirmat însă din nou că popoarele asiatice sînt hotărîte să pășească pe calea colaborării economice și politice, pe calea consolidării unității popoarelor Asiei în lupta nobilă pentru crearea unei zone de pace în care imperialiștii să nu-și mai poată face jocul. Conferința de la Delhi, care a avut loc în ajunul marei conferințe a țărilor Asiei și Africei ce se va ține la Bandung (Indonezia), este o confirmare a avîntului nemaiîntîlnit al luptei anti-imperialiste în Asia, un semn al creșterii conștiinței popoarelor lumii, al forței invincibile a mișcării de masă a epocii noastre, mișcarea pentru apărarea păcii.

„Prietenia" americano-engleză

Imperialiștii americani fac totul pentru a acapara coloniile care aparțin Angliei.

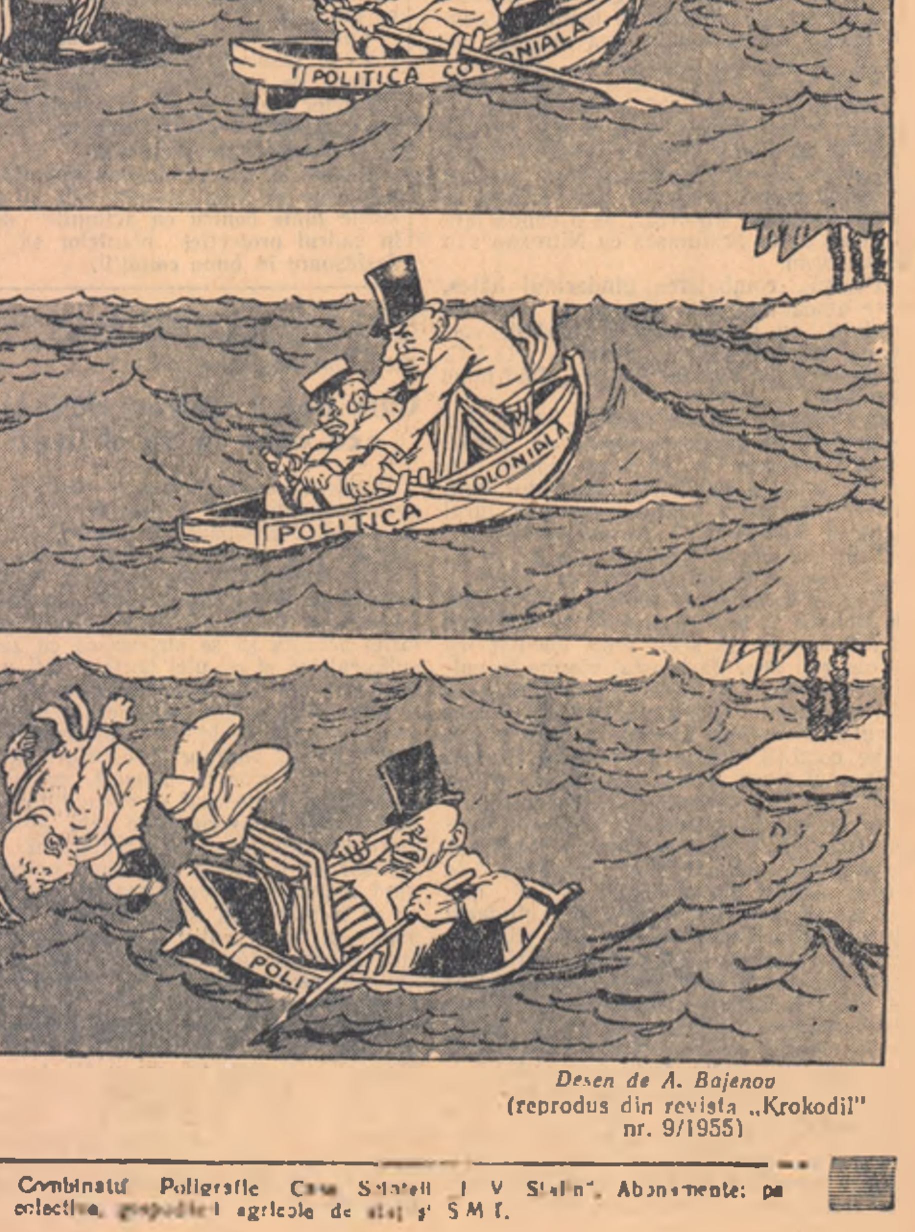

Desen de A. Bajenov
(reprodus din revista „Krokodil" nr. 9/1955)

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei, pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodăriile agricole de stat și S.M.T.